

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

Copyright © 2008 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທີຈົດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Charles Wade
Director, Missions, Evangelism, and Ministry Team: Wayne Shuffield
Director, Bible Study/Discipleship Center: Dennis Parrott

Publishing consultant: Ross West, Positive Difference Communications

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2, 3, 4
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3, 4
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 5, 6, 7, 8
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 5, 6, 7, 8
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 9, 10, 11
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 9, 10, 11
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 12, 13, Easter
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 12, 13, Easter
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM

Joe Haag, Associate Director, Christian Life Commission, Baptist General Convention of Texas

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas
Nelda P. Williams, Facilitators Coordinator and Manager, Curriculum Development Office

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 1

ພຣະເຈົ້າຂອງທຸກໆສິ່ງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເພງສັຣເສີນ ບົດທີ 2 ແລະບົດທີ 110

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ເພງສັຣເສີນ ບົດທີ 2 ແລະບົດທີ 110

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໃຜກໍຕາມທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະເຈົ້າ ກໍແມ່ນໄຮ້ປໂຍດເສຍລ້າງ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ປົກຄອງຢູ່ຕອນລອດການ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ໃຜເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງທັງໝົດຢູ່ທີ່ນີ້-- ແລະທີ່ວ່າໄປ

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຊີ້ແຈງໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າເປັນເຈົ້າຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.

ແຜນສຳລັບການສົດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ(ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ສເນີບົດຮຽນ ກ່ອນຈະເປີດອະຣັມພະບົດ ເວົ້າຫຍໍ້ກ່ຽວກັບເພງສັຣເສີນ. ເພງສັຣເສີນແມ່ນເພງທີ່ອອກມາຈາກຈິດໃຈຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອ
2. ເຕືອນນັກຮຽນລ່ວງໜ້າໄວ້ກ່ອນ ກ່ຽວກັບເພງສັຣເສີນ ເພາະນີ້ແມ່ນພລັງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າແລະກໍຢາກໃຫ້ທຸກຄົນຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າເປັນເຈົ້າຂອງທຸກໆຢ່າງໃນໂລກນີ້.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

3. ຂຽນລົງໃນກະດານ ລຳດັບບົດຮຽນ ເພື່ອຈະໄດ້ຕິດຕາມໃຫ້ຖືກຈຸດ.
 - ການຕໍ່ຕ້ານແລະການຮັບຜິດຊອບ (ເພງສັຣເສີນ 2:1-6)
 - ກົດຂອງກະສັດແລະຄຳເຕືອນ (ເພງສັຣເສີນ 2:7-12)
 - ຢູ່ກ້າຂວາຂອງພຣະເຈົ້າ (ເພງສັຣເສີນ ບົດທີ 110)
4. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ເພງສັຣເສີນ 2:1-6 ໃຫ້ດັງໆ ແລ້ວຄູຈະວາງຄຳຖາມ:
 - ຜູ້ຂຽນເພງສັຣເສີນ ອະທິບາຍຢ່າງໃດກ່ຽວກັບການຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ?
 - ຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ ເລັງໄປເຖິງພຣະຄຳພີໃໝ່, ພຣະເມຊີອາບໍ່?
 - ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຄິດວ່າ ພຣະອົງຊົງປະປ່ອຍພວກເຮົາແລ້ວ?

ຄໍາໃດທີ່ພຣະເຈົ້າໃຊ້ບອກວ່າ ພຣະອົງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຊົນຊາດ?

ຄໍາໃດທີ່ເປັນຄໍາທ້າທາຍຕໍ່ປະຊາຊາດທັງຫລາຍ?

ແມ່ນຫຍັງທີ່ອອກມາຈາກຊີໂອນ, ພູເຂົາບໍ່ຮຽດຂອງພຣະເຈົ້າ?

5. ນໍານັກຮຽນ ໄປຫາ 2:7-12 ແລ້ວບອກວ່າ ນີ້ແມ່ນຄໍາເວົ້າຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ກ່າວໂດຍກະສັດຂອງພຣະເຈົ້າ-ດາວິດ. ເຊີນນັກຮຽນ ເປີດໄປຫາ 2 ຊາມູເອນ 7:12-16 ຂໍໃຫ້ຄຽງອ່ານເອງດັງໆ. ແລ້ວຈົ່ງບອກວ່າ ນີ້ແມ່ນບັນຍັດຣະວ່າງພຣະເຈົ້າແລະກະສັດດາວິດ. ຄຽງຈະອະທິບາຍຢ່າງຈະແຈ້ງ.

6. ເພື່ອຈະຂຍາຍຕໍ່ໄປ ເພງສັຣເສີນ 2:7-12 ທ່ານອາດຈະຢາກຖາມຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້:

- ແມ່ນຫຍັງແມ່ນຄໍາເຕືອນກະສັດຂອງປະຊາຊາດ?
- ເປັນຫຍັງຄໍາເຕືອນຈຶ່ງສໍາຄັນແທ້?
- ຄໍາເຕືອນນີ້ ສໍາຄັນມາເຖິງທຸກວັນນີ້ບໍ່?

7. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ເພງສັຣເສີນ 110 ແລ້ວຄຽງຈະຖາມຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້: (ສົນທະນາກໍໄດ້)

ຂໍ້ແນະນໍາຈາກພຣະເຈົ້າມາເຖິງກະສັດໃນຂໍ້ທີ 1 ວ່າຢ່າງໃດ?

ເພງສັຣເສີນ ບົດທີ 110 ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາ ເຂົ້າໃຈໜ້າທີ່ຂອງພຣະເຢຊູ (ເມຊີອາ) ຢ່າງໃດ?

ພຣະເຈົ້າຂອງທຸກສິ່ງຢ່າງ ແນະນໍາຢ່າງໃດອີກແດ່?

ມີຂໍ້ໃດອີກແດ່ທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈໃນການຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງທຸກສິ່ງ?

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

8. ໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ “ພຣະເຈົ້າຂອງທຸກສິ່ງ” ພວກເຮົາກໍຮູ້ແລ້ວວ່າຜູ້ທີ່ຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າກໍເຮັດໄປລ້າໆ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າປົກຄອງສັບທຸກສິ່ງ. ຖ້າພວກເຮົາຫາກເຂົ້າໃຈຄໍາວ່າພຣະເຈົ້າເປັນເຈົ້າຂອງທຸກຢ່າງ, ພ້ອມທັງຕົວເຈົ້າດ້ວຍ. ພວກເຮົາກໍຈະບໍ່ສາມາດຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ.

ທ່ານມີອັນໃດບໍ່ທີ່ຈະບອກວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຄວບຄຸມໂລກນີ້?

ຖ້າຢ່າງນັ້ນຈຶ່ງເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າເຖິດ “ພຣະເຈົ້າເໜືອທຸກສິ່ງ”

9. ເວລາທີ່ຈະອະທິຖານບົດນີ້ ຖາມ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະດໍາເນີນຊີວິດຢ່າງໃດ ໃນພຣະເຈົ້າຂອງທຸກສິ່ງ ຢ່າງນີ້?

ຮ່ວມໃຈກັນອ້ອນວອນອະທິຖານ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 2

ພຣະຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເພງສັຣເສີນ ບົດທີ 8

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ເພງສັຣເສີນ ບົດທີ 8

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າປາກົດຢູ່ໃນການຊົງສ້າງທຸກຢ່າງ, ລວມທັງໜ້າທີ່ຕ່າງໆທີ່ພຣະອົງຊົງມອບໃຫ້ແກ່ມະນຸດ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະຮັສມີ ແລະຄວາມດີຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃສແດ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຈັກໃຈແຍກ ແລະລະນຶກເຖິງຮັສມີແລະຄວາມດີຂອງພຣະອົງ, ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງມະນຸດມີຢ່າງໃດ.

ແຜນສຳລັບການສິດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເມື່ອທຸກຄົນເຂົ້າມາເຖິງຫ້ອງຮຽນແລ້ວ ຄຣູຈະຖາມຄຳຖາມນີ້ໂລດ: ໃຜທີ່ທ່ານຄິດວ່າເປັນຜູ້ທີ່ປະເສີດ ແລະມີຊີວິດຍືນຍາວທີ່ສຸດ (ນອກຈາກພຣະເຢຊູ) ໃຫ້ແຕ່ລະໝວດສິນທະນາກັນປະມານສອງສາມນາທີ ແລ້ວໃຫ້ແຕ່ລະໝວດແບ່ງປັນຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ລອງສົມທຽບຜູ້ທີ່ທ່ານຄິດວ່າປະເສີດນັ້ນໃສ່ກັບພຣະເຈົ້າເບິ່ງວ່າເປັນຢ່າງໃດ?
2. ຫລັງຈາກສິນທະນາກັນແລ້ວ, ບອກໃຫ້ນັກຮຽນຕັ້ງໃຈຟັງເຮືອງຂອງ ອາພອນໂລ 11 ໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ. ອ່ານເຮືອງລາວນັ້ນ ເນັ້ນໜ້າຂໍສູດທ້າຍບ່ອນທີ່ວ່າ ການປະກາດພຣະຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຜູ້ຊົງເພງສັຣເສີນ ແລະປະກາດການຊົງສ້າງຟ້າສວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກຂອງພຣະອົງ. ເພງສັຣເສີນ ບົດທີ 8 ນີ້ ເປັນບົດເພງທີ່ດີເລີດ ເພາະຜູ້ຊົງມີຈຸດປະສົງທີ່ຈະແບ່ງປັນປະສາດໃນການຊົງສ້າງ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ບອກນັກຮຽນໃຫ້ເບິ່ງ ເພງສັຣເສີນ ບົດທີ 8:1-2 ໃຫ້ໃຊ້ເຈ້ຍບົດຮຽນເປັນຄູ່ມື ແລະກໍໃຫ້ໃຊ້ເຈ້ຍຊ່ວຍໃນການສິດສອນໄປດ້ວຍ.
ຖາມນັກຮຽນແລະສິນທະນາໄປດ້ວຍ ຄຳຖາມສິນທະນາມີຢູ່ວ່າ:

- ໂອ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ເມື່ອເວົ້າຢ່າງນີ້ທ່ານຄິດວ່າ ຜູ້ຂຽນມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ?
- ເປັນຫຍັງຊື່ຂອງເພິ່ນຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນ ແລະມີປະສິດທິພາບຫລາຍໃນວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ?
- ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ປະເສີດໃນບົນພ້າສວັນ?
- ແມ່ນຫຍັງຄືອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ?

4. ໃຫ້ຄວາມເຫັນກ່ຽວກັບຂໍ້ 3 ແລະ 4 ຜູ້ຂຽນເພງສັຣເສີນໄດ້ຫັນໜ້າໜີຈາກພຣະເຈົ້າມາຫາມະນຸດ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງ.

- ແມ່ນຫຍັງຄືເປົ້າໝາຍຂອງຜູ້ຂຽນ ເພິ່ນຖາມວ່າທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງເດ ພຣະອົງຈະຄິດຢ່າງໃດ?
- ແມ່ນຫຍັງຄືເປົ້າໝາຍຂອງຜູ້ຂຽນ ເພິ່ນຖາມວ່າມະນຸດຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງເດ ພຣະອົງຈະຄິດຢ່າງໃດກັບພວກເຮົາ?

ຫລັງຈາກສິນທະນາກັນແລ້ວ ໃຫ້ນັກຮຽນຂຽນບໂຍກຂອງຕົນເອງ ໃຊ້ຄຳເວົ້າຂອງຕົນເອງ ສຳລັບຂໍ້ 3 ແລະຂໍ້ 4.

5. ອ່ານຂໍ້ 5-9 ເຖິງແມ່ນຕົວເຮົາເອງຈະເປັນຄົນທີ່ຄິດເຖິງຕົວເຮົາເອງປານໃດກໍຕາມ ແລະສະຖານທີ່ຂອງເຮົາປານໃດກໍຕາມ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າກໍຍັງເປັນຜູ້ຄວບຄຸມທຸກຢ່າງຢູ່. ຫລັງຈາກອ່ານຂໍ້ພຣະຄຳພີແລ້ວໃຫ້ຕອບຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:

- ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງມະນຸດໃຫ້ຕໍ່າກວ່າບັນດາເຫລົ່າທູດສວັນພຽງໜ້ອຍດຽວ.ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ?
- ພຣະເຈົ້າໃຫ້ພວກເຂົາມີສະຖາຣາສີເໜືອຫຍັງແດ່?
- ພຣະເຈົ້າມອບໃຫ້ພວກເຂົາຮັບຜິດຊອບຫຍັງແດ່?
- ທ່ານເຫັນຫຍັງພິເສດແດ່ ໃນຂໍ້ທີ 1 ໃນການຊ້າຄວາມເກົ່າ?

6. ຖາມ: ພຣະຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າ ແມ່ນເນື້ອໃນຂອງບົດຮຽນນີ້ຫລືບໍ່? ມີສິ່ງທີ່ສະທ້ອນເຖິງພຣະທັມຄຳພີໃໝ່ບໍ່?

ໃຫ້ເບິ່ງໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ : ມັດທາຍ 21:16 ; 1 ໂກຣິນໂທ 15:27; ເອເຟໂຊ 1:22 ; ເຮັບເຣີ 2:6-8 ; ບາງທີອາດຈະອ່ານ 1 ໂກໂລຊາຍ 1:15-17.

ໂປໂລກ່າວອອກໄປວ່າຫລາຍຂໍ້ຂອງ ເພງສັຣເສີນ 8 ນີ້ ອະທິບາຍເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ໃນໂລກນີ້ ມະນຸດເປັນຜູ້ທີ່ລືມງ່າຍ, ພຣະເຈົ້າໃຫ້ສະງ່າຣາສີແກ່ເຂົາ, ພຣະເຈົ້າໃຫ້ສິດອຳນາດແກ່ເຂົາ. ພວກເຂົາບໍ່ຍອມໃຊ້ສິດທີ່ພວກເຂົາມີ. ເຕືອນນັກຮຽນໃຫ້ເຫັນຮັສມີ ແລະຮັບຜິດຊອບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າມອບໃຫ້.

8. ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງອະທິຖານ ໃຫ້ຄິດເຖິງພຣະຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະຮັກສາຣະດັບຂອງພວກເຮົາ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 3

ຊີວິດທີ່ສົດຊື່ນແຈ່ມໃສ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເພງສັຣເສີນ ບົດທີ 16

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ເພງສັຣເສີນ ບົດທີ 16

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ບຸກຄົນໃດທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ຈະມີຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີ ໃນຄວາມດີຂອງພຣະເຈົ້າໄປຕລອດຊີວິດຂອງເຂົາ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພຣະເຈົ້າຊົງຈັດຕຽມສິ່ງທີ່ດີໆ ຫຍັງແດ່ໄວ້ໃຫ້ທ່ານ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີໃນພຣະເຈົ້າ?

ແຜນສຳລັບການສົດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຖາມ: ແມ່ນຫຍັງທີ່ພາໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກເຮົາສົດຊື່ນແຈ່ມໃສໄດ້ຢ່າງເຕັມປຸ່ງມ? ໃຫ້ນັກຮຽນອອກຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ ແລະສິນທະນາກັນໄດ້. (ອາດຈະຮວມໄປເຖິງສຸຂພາບ, ຄອບຄົວ, ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານການເງິນ, ການເດີນທາງ, ເວລາ, ພູຄູ່ ແລະຕ່າງໄປ.) ຂຽນຄຳພວກນີ້ລົງໃສ່ກະດານແລ້ວຖາມ: ມີຈັກຢ່າງທີ່ຂຽນໄວ້ນີ້ ພວກເຮົາສາມາດຄວບຄຸມໄດ້?
2. ບາງຄັ້ງຊີວິດທີ່ພວກເຮົາດຳເນີນຢູ່ນີ້ ອາດບໍ່ເປັນໄປຕາມແນວຄິດຂອງພວກເຮົາທຸກຢ່າງ. ບອກໃຫ້ສອງຄົນອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 11:24-27 ຊຶ່ງກ່າວເຖິງສະຖານະການຂອງໂປໂລເວລາທີ່ລາວປະສົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ. ແລ້ວຫລັງຈາກນັ້ນກຳທັນມາກ່າວກ່ຽວກັບສະພາວະການຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງກະສັດດາວິດ.(ກະສັດດາວິດອາດມີປະສົບການ ໃນການຕາມລ້າຂອງເຊອູນ, ທຸກໃຈໃນການທີ່ຂ້າອູຣີອາ ແລ້ວກໍເອົານາງບັດເຊບາມາເປັນເມັຍ, ການກະບົດຂອງລູກຊາຍ.....)
3. ຊີ້ໃຫ້ເຫັນອັດສາວິກໂປໂລ ໃນພິລິປປອຍ 4:11 ແລະດາວິດໃນເພງສັຣເສີນ ບົດທີ 16 ຈະຊ່ວຍພວກເຮົາ ເວລາປະເຊີນກັບສະພາບການຫຍຸ້ງຍາກເກີດຂຶ້ນ. ພວກເຮົາຍັງຈະມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີໃນການຈັດຕຽມແລະການຊົດຊ່ວຍຈາກພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

4. ລຳດັບບົດຮຽນລົງໃນກະດານ ແລະ ບອກໃຫ້ນັກຮຽນຕິດຕາມໄປນຳ ເວລາຄຣູອ່ານ ຂໍ້ 1 ແລະ ຂໍ້ 2
 - ອ້ອນວອນຂໍການປົກປ້ອງ (ພສສ. 16:1-2)

- ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ (ພສສ. 16:3-4)
- ຮູ້ວ່າການຈັດຕຽມແລະນໍາພາເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ (ພສສ. 16:5-8)
- ປະກາດການປົດປ່ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ (ພສສ. 16:9-11)

ອະທິບາຍວ່າດາວິດເລີ້ມເພງສັຣເສີນບົດນີ້ດ້ວຍການອ້ອນວອນອະທິຖານ ຂໍຮ້ອງການປົກປ້ອງຄຸ້ມກັນຕໍ່ຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີ. ພຣະອົງເປັນປ້ອມລີ້ພັຍ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະເປັນຜູ້ຈັດຕຽມທີ່ດີເລີດ.

5. ໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ ເພງສັຣເສີນ 16:3-4) ມາເຖິງຈຸດທີສອງ ແລ້ວກໍວາງຄໍາຖາມເຫລົ່ານີ້:
 - ພວກເຮົາເຫັນຫຍັງແດ່ທີ່ຈະແຈ້ງໃນສອງຂໍ້ນີ້?
 - ພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອເຂົາປະຕິເສດຜູ້ຂຽນຢ່າງໃດ?
 - ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນການດີຕໍ່ທ່ານ ໃນການປ່າວປະກາດຂອງຜູ້ຂຽນ?
6. ສືບຕໍ່ໄປໃຫ້ເຖິງຈຸດທີ 3 ໃນລໍາດັບບົດຮຽນ ແລ້ວກໍອ່ານ ຂໍ້ 5-8 ເມື່ອອ່ານແລ້ວຄຣູຈະເປັນຜູ້ອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງແຕ່ລະຂໍ້. ໃຫ້ໃຊ້ເຈ້ຍບົດຮຽນ.
7. ຊື່ໃຫ້ເຫັນໃນຂໍ້ 9 ເຂົາໄດ້ບອກຢ່າງຄັກແນ່ ວ່າເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ ແລະຄວາມມ່ວນຊື່ນ ແລະຄວາມສຸກສະບາຍໃຈ. ອະທິບາຍເຖິງຄວາມແນ່ໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ອ່ານຂໍ້ 9-11 ແລ້ວຖາມ:
 - ຂໍ້ຄວາມຕອນໃດທີ່ສະແດງວ່າດາວິດວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າຢ່າງຈິງຈັງ?
 - ຈາກຂໍ້ 10 ຄໍາໃດທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາແນ່ໃຈ?
 - ຜູ້ຂຽນໄດ້ປະກາດຫຍັງແດ່ໃນຂໍ້ທີ 11?
 - ໃນຂໍ້ 9-11 ຂຽນຢ່າງໃດ ພວກເຮົາຈຶ່ງເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ?

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

8. ກ່ອນໜ້ານີ້ ຜູ້ຂຽນເພງສັຣເສີນໄດ້ມີຄວາມເຊື່ອ ແລະມີຄວາມຍິນດີໃນຊີວິດຫລາຍ ເພາະເພິ່ນໃຫ້ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຂອງເພິ່ນຢູ່ເໜືອຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂັດສິນ.
9. ໝູນໃຈໃຫ້ນັກຮຽນຕອບຄໍາຖາມຢູ່ໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ ໃນຂໍ້ 2 ແລະ ຂໍ້ 4 ແລະຖາມທຸກໆຄົນວ່າຈະເຮັດຢ່າງໃດຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຈະເພີ່ມຂຶ້ນ?
10. ຮ້ອງເພັງ “ນັບພຣະພອນ” ຄ່ອຍໆ ຫລັງຈາກນັ້ນກໍໃຫ້ອະທິຖານຕຽມ ເຂົ້າສູ່ການນະມັສການ

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 4
ເຊື່ອຟັງແມ່ນວ່າຈະເຈັບປວດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເພງສັຣເສີນ ບົດທີ 22

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ເພງສັຣເສີນ ບົດທີ 22

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ແມ່ນວ່າຈະປະເຊີນກັບຄວາມເຈັບປວດປານໃດ, ພວກເຮົາກໍຍັງສາມາດຮ້ອງຫາການຊ່ວຍເຫລືອຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະພົບການຊ່ວຍເຫລືອຈາກໃສໄດ້ ເມື່ອພວກເຮົາຫາກປະເຊີນກັບຄວາມເຈັບປວດແລະຄວາມມືດໃນທຸກດ້ານ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ເຖິງຄວາມເປັນມາຂອງຄວາມເຈັບປວດທີ່ເຮົາປະເຊີນຢູ່ ວ່າມາຈາກໃສ.

ແຜນສຳລັບການສົດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

9. ຖາມ: ແມ່ນຫຍັງຢູ່ໃນຄວາມຄິດຂອງທ່ານໃນເວລານີ້ ? ຄົນທີ່ຖືກທົດລອງ ມັກມີຄຳຖາມຫລາຍຢ່າງເຊັ່ນ: “ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ ພຣະອົງຢູ່ໃສ? ແມ່ນຫຍັງເກີດຂຶ້ນສຳລັບຂ້ານ້ອຍ? ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ຂ້ານ້ອຍ? ຄຳຕອບອາດຈະແມ່ນ : ເປັນເພາະທັມຊາດ, ມະນຸດທຳກັນເອງ, ການສັນຈອນເຮັດໃຫ້ມີຂຶ້ນ, ການກະທຳຂອງຜູ້ກໍ່ການຮ້າຍ, ການກະທຳຂອງຄົນໄຮ້ດຽງສາ.....

10. ໃນຖານະທີ່ພວກເຮົາເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູ, ພຣະເຢຊູເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ. ພຣະອົງເປັນຜູ້ທີ່ເຮົາຈະຮຽນແບບ. ມາຄິດຄັກງນຳກັນລອງເບິ່ງ: ແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນຖ້າພຣະເຢຊູຫາກທົນທຸກທໍຣະມານຫລືວ່າຮ້ອງໄຫ້ຫາພຣະບິດາ? “ພຣະບິດາເຈົ້າເອີຍ ແມ່ນຫຍັງເກີດຂຶ້ນແກ່ຂ້າພຣະອົງ, ພຣະອົງຢູ່ໃສ?” ພວກເຮົາຈະຕອບກັນຢ່າງໃດ : ເປັນເພາະບາບກັມຂອງເຂົາບໍ່, ເປັນນຳພໍ່ແມ່ຂອງເຂົາບໍ່, ພວກເຮົາເຫັນພວກຟາຣີຊາຍທຸບຕີພຣະອົງ ແລະກໍປະທານຊີວິດພຣະອົງ....

11. ພຣະເຢຊູເປັນພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ວ່າຕອນທີ່ພຣະອົງມາຮັບສະພາບການເປັນມະນຸດ ພຣະອົງກໍຍອມຮັບເອົາຄວາມໂສກເສົ້າ ຄວາມຮູ້ສຶກເໝືອນຢ່າງມະນຸດທັມດາ.

ນໍາພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

12. ມັດທາຍໄດ້ບັນທຶກຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະເຢຊູ ທີ່ພຣະອົງກ່າວຢູ່ເທິງກາງແຂນ. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງສັກໃຈອ່ານ ມັດທາຍ 27:46. ແລ້ວກໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານພຣະທັມສໍາລັບວັນນີ້ ເພງສັດເສີນ 22:1. ຈົ່ງບອກນັກຮຽນວ່ານີ້ເປັນບົດສັ້ນໆ ເໝືອນກັບພວກເຮົາສິ່ງອີ່ມວໄປຫາກັນ. ຄໍາເວົ້າທີ່ອອກມາຈາກກາງແຂນແລະບົດເພງນີ້ ຖ້າຈະເວົ້າແລ້ວແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກທັງໝົດໃນພຣະຄັມພິ
13. ໃຫ້ຈັກຄົນນຶ່ງຫລືສອງຄົນອ່ານ ເພງສັດເສີນ 22:1-2 ແລ້ວກໍວາງຄໍາຖາມ: ຜູ້ຂຽນກັບພຣະເຈົ້າຢູ່ໃກ້ກັນບໍ່ໃນເວລານີ້? ຖ້າພຣະເຢຊູແລະຜູ້ຂຽນເພງສັດເສີນຈະສາມາດໃຊ້ຖ້ອຍຄໍາເຫລົ່ານີ້ໃນການສົນທະນາກັບພຣະເຈົ້າ ເພື່ອບອກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຕົນເອງຈະເປັນໄປໄດ້ບໍ່?
14. ໃຫ້ຄົນສັກໃຈອີກອ່ານ ເພງສັດເສີນ 22:3-11 ເມື່ອອ່ານແລ້ວໃຫ້ຖາມວ່າ “ຜູ້ຂຽນມີບັນຫາຫຍັງ ບໍ່ໃນເວລານີ້ໃນຊີວິດຂອງເພິ່ນ ? (ເບິ່ງ 22:2,5,6,7,8)
- ເບິ່ງຄືວ່າດາວິດເປັນຄົນກາງ ເພິ່ນເຄີຍປະສົບການກັບບັນຫາແລ້ວກໍແກ້ໄຂໄດ້, ເພາະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອຈາກພຣະເຈົ້າ. (ເລົ່າເຮືອງຂອງດາວິດ ເປັນຕົວຢ່າງ)
15. ຫັນມາເບິ່ງ ຂໍ້ 12-21 ດາວິດມີບັນຫາອີກແລ້ວ. ໃຫ້ສັງເກດແລະຫາເຫດຜົນວ່າ ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງຄິດເຖິງຜູ້ຂຽນເພງສັດເສີນຄົນນີ້. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ 12-21. ຖາມ: ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງລະນຶກເຖິງແຕ່ບາງຕອນໃນເພງສັດເສີນ (ພຣະອົງຊົງຮູ້ສຶກຖືກປະປ່ອຍ, ພຣະອົງຊົງຖືກຂາຍ, ພຣະອົງຊົງຖືກຈັກໃຫ້ຂາດໄປທັງຕົວ, ພຣະອົງຊົງຖືກຂຽນຕີ,..)ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍຊົງນັບພຣະພອນໄດ້ວ່າມີຫລາຍກວ່ານີ້ອີກ ທີ່ພຣະອົງຊົງຈະໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ. (ເບິ່ງ 22:20-21)
16. ທ້າຍສຸດສໍາລັບຕອນນີ້ ພວກເຮົາຍັງມີຖ້ອຍຄໍາດຶງ ເພື່ອທີ່ພວກເຮົາຈະນະມັສການພຣະເຈົ້າ. ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງສັດເສີນພຣະເຈົ້າ? ລອງມາອ່ານ ຂໍ້ 22-31. ເປັນການສົມຄວນບໍ່? ດາວິດເຕືອນພວກເຮົາຢູ່ໃນຂໍ້ໃດແດ່?

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

17. ທວນຄືນ ທີ່ມາຂອງການຊ່ວຍເຫລືອຈາກພຣະເຈົ້າ ເວລາທີ່ພວກເຮົາມີບັນຫາ.
- ຈົ່ງພ້ອມທີ່ຈະເວົ້າກັບພຣະເຈົ້າ
 - ຈົ່ງສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
 - ຈົດຈໍາການຊ່ວຍເຫລືອຈາກພຣະເຈົ້າແລະຄໍາສັນຍາ
 - ເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າສ່ວນຕົວ
 - ເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຍັງຢູ່ກັບເຮົາແລະທໍາງານເພື່ອເຮົາ ເຖິງແມ່ນວ່າວັນຈະມີດຫລືແຈ້ງ

- ຢ່າປະການນະມັສການພຣະເຈົ້າ

10 . ຕຽມຕົວເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າ ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະອົງ

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 5

ຖວາຍຕົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ເພງສັດເສີນ 31

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ເພງສັດເສີນ 31

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ຜູ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ພົບເຫັນວ່າພຣະອົງເປັນອົງສັດຊື່ ຕໍ່ຊີວິດຂອງຕົນໃນການຮັກສາແລະໄຖ່ໃຫ້ພົ້ນບາບ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ພວກເຮົາຈະໜີໄປຫາໃຜນອກຈາກພຣະເຈົ້າ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອບອກໃຫ້ຮູ້ຈິດໃຈຂອງນັກຮຽນເພງສັດເສີນເຖິງການໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າຕອດຊີວິດ.

ບົດນຳ

ເພງສັດເສີນບົດ 31 ນີ້ ເປັນບົດພິເສດສຳລັບຄຣິສຕຽນເພາະມັນເປັນບົດທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ເປັນຄຳອ້ອນວອນຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ບົດເພງ 22 ແລະ ບົດ 69 ແມ່ນບົດທີ່ຄຣິສຕະຈັກສມັຍກ່ອນໄດ້ໃຊ້ເປັນປະຈຳເຖິງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ມັນເປັນການຍາກທີ່ຄຣິສຕຽນເຮົາຈະມອງຂ້າມໃນຄວາມທົນ ທຸກທໍລະມານຂອງອົງພຣະເຢຊູທີ່ໄມ້ການແຂນ.

ບົດເພງສັດເສີນ 31 ນີ້ແມ່ນຄຳອ້ອນອອນໃຫ້ຊ່ອຍໃນເມື່ອມີຄວາມລຳບາກເວລາຄົນອື່ນຫາເຮືອງໃສ່ຊຶ່ງບໍ່ເປັນຄວາມຈິງ. ຄຳປຽບທຽບວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຊ່ອຍລີ້ພັຍໃນເພງສັດເສີນຄື: ເປັນໝາກທົນແຂງ, ເປັນບ່ອນລີ້, ເປັນປ້ອມແລະແຂງແຮງ. (ພສສ 31:2-3).

ເບື້ອງຫລັງຂອງບົດນີ້ບໍ່ມີໃຜຮູ້ແນ່ນອນ ແຕ່ບົດນີ້ເປັນບົດເພງເວົ້າເຖິງຄຳອ້ອນວອນຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຜູ້ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານເພາະຄົນຊົ່ວຕໍ່ສູ້ (ພສສ. 31:15-16). ເຫັນວ່າຄຳເວົ້າທີ່ໃຊ້ໃນບົດນີ້ຄ້າຍກັບຄຳເວົ້າໃຊ້ໃນປີ້ມ ເຢເຣມີຍາ. ເບິ່ງເພື່ອປຽບທຽບ (ພສສ 31:11ກັບເຢເຣມີຍາ 20:18; 31:13) ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຢເຣມີຍາແລະພຣະເມຊີອາໄດ້ເວົ້າເຖິງສະພາບຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ ຜູ້ປະເຊີນກັບຄົນຕໍ່ຕ້ານ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຖວາຍຕົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ເປໂຕໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ກໍໄດ້ຊັກຊວນໃຫ້ຄົນຖວາຍຕົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ສ້າງອົງສັດຊື່ແລະປະເສີດ.

ຜູ້ຮຽນເພງສັດເສີນ 31 ນີ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຊີວິດທີ່ສຸດ. ພວກສັດຕູກຳລັງທ້າງບ້ວງແຮ້ວເພື່ອທຳລາຍຊີວິດ. ພວກຄົນເຫລົ່ານີ້ບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າແລະບໍ່ມີຄຳອັນໃດເລີຍໃນຊີວິດ. ພວກເຂົາໄດ້ຄັດຄ້ານຕໍ່ເສຣີພາບຂອງຜູ້ຮຽນເພງສັດເສີນ. ຜູ້ຮຽນເຊື່ອວ່າຈະໄດ້ຮັບການຊ່ອຍເຫລືອ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນເພິ່ນຕ້ອງຕາຍເປັນແນ່. ໃນເມື່ອເປັນແນວນັ້ນຜູ້ຮຽນຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ທາພຣະເຈົ້າຊ່ອຍ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ໃຫ້ພາກັນອ່ານບົດຂຽນທີ່ມີຫົວຂໍ້ວ່າ, “ພວກເຮົາຈະພາກັນໄປຫາໃຜ?” ສລຸບ ແລະຮ້ອງຂໍໃຫ້ທຸກຄົນມີພາກສ່ວນອອກຄວາມຄິດເຫັນນຳກັນ.
2. ໃຫ້ອ່ານເພງສັດສິນ 31 ແລະຊອກຫາທາງອອກທີ່ດີ.
3. ກ່າວວ່າໃນບົດເພງສັດສິນ 31 ນີ້ເປັນເລື່ອງຫຍຸ້ງຍາກໃນຊີວິດ. ໃຫ້ຮຽນນຳໃນຊີວິດຂອງຜູ້ຂຽນຕອນນີ້ວ່າ ເພິ່ນໄດ້ແກ້ບັນຫາຢ່າງໃດເພື່ອພວກເຮົາຈະເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດເໝືອນກັນ. ໃຫ້ອ່ານແປດຂໍ້ທຳອິດ ແລະໃຫ້ຊອກເບິ່ງຄຳເວົ້າຫລືປໂຍກທີ່ກ່າວເຖິງຄວາມເປັນທຸກຂອງຜູ້ຂຽນ ແລະຊອກຫາວ່າຜູ້ຂຽນນັ້ນໄດ້ກ່າວເພີ່ມຢ່າງໃດ. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ບົດ 31:1-8 ແລະຍົກຄຳຖາມຂຶ້ນມາວ່າ: ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຜູ້ຂຽນນັ້ນເປັນຢ່າງໃດ? ແລະເພິ່ນໄດ້ເຮັດຫຍັງ?
4. ກ່າວວ່າ, ພວກເຮົາເຄີຍເວົ້າກັນເຖິງການປະພຶດຂອງຄົນໃນເມື່ອມີບັນຫາ. ທ່ານຮູ້ວ່າແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາເປັນທຸກໃຈໃຈ? ໃຫ້ຂຽນເປັນລະບຽບລົງມາຈາກ 1-10 ວ່າແມ່ນຫຍັງເປັນຕົ້ນເຫດໃຫ້ຄົນເຮົາເປັນທຸກ? ຕົວຢ່າງ: ສຸຂພາບບໍ່ດີ, ຂາດເງິນໃຊ້, ບໍ່ມີງານທຳ, ຄົນຮັກຕາຍຈາກ, ແລະອື່ນໆ...
5. ກ່າວວ່າ ໃຫ້ພາກັນອ່ານຂໍ້ 9-13 ບອກວ່າພວກເຮົາຈະແກ້ບັນຫາຂອງຜູ້ຂຽນນີ້ໄດ້ບໍ່? ຖາມວ່າ, ຜູ້ຂຽນນີ້ປະສົບກັບບັນຫາອັນໃດ?
6. ບັນຫາຢ່າງນີ້ທ່ານໄດ້ພົບ ຫລືຄົນທີ່ທ່ານຮູ້ໄດ້ປະເຊີນມາແລ້ວມີບໍ່? ໃຫ້ພາກັນແບ່ງປັນຕໍ່ກັນແລະກັນ.
7. ກ່າວວ່າ ຜູ້ຂຽນເພງສັດສິນນີ້ໄດ້ປະສົບກັບສິ່ງຕ່າງໆໃນຊີວິດເໝືອນກັບພວກເຮົາໃນທຸກວັນນີ້. ໃຫ້ອ່ານ ຂໍ້ 19-24 ແລະຮ້ອງຂໍໃຫ້ທຸກຄົນສລຸບເຖິງຊີວິດຂອງຜູ້ຂຽນໃນຕອນນີ້.

ສ.ຈ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 6
ຄວາມຍິນດີຂອງການໃຫ້ອະພິຍ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ເພງສັນເສີນ 32
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ:	ເພງສັນເສີນ 32
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ຊີວິດມີຄວາມຍິນດີກໍເພາະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະພິຍ, ນັ້ນແມ່ນການຍອມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມບາບຂອງຕົນເອງ ແທນທີ່ຈະພະຍາຍາມອຳຄວາມບາບນັ້ນໄວ້ ແລະຖືວ່າຕົນເອງເປັນຄົນດີເລີດ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ມັກຮັບເອົາຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນເອງ ແລະຮ້ອງຂໍອະພິຍຄວາມຜິດເພາະຜົນທີ່ໄດ້ຮັບນັ້ນຢັ້ງໃຫຍ່ ທີ່ສຸດ.
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອບອກໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງອຳຄວາມຜິດເອົາໄວ້ບໍ່ຍອມຮັບວ່າຕົນຜິດ ແລະຮັບເອົາຄວາມຜິດເພາະເຮັດບາບ ໃນ ທີ່ສຸດທຸນຂໍອະພິຍໂທດ.

ບົດນຳ

ບົດເພງສັນເສີນບົດ 32 ໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມຍິນດີຂອງການໃຫ້ອະພິຍ. ການຢູ່ໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນເຫງົ້າ ຂອງຄວາມສຸກອັນແນ່ນອນ, ຊຶ່ງເປັນຄຳຂວັນໃນເພງສັນເສີນ.

ເພງສັນເສີນບົດ 32 ນີ້ໄດ້ກາຍເປັນກົດເຈັດຢ່າງໃນປຶ້ມຂອງເພງສັນເສີນ (ພສສ 6;32;38;51; 102;130;143). ໃນບົດນີ້ໄດ້ສອນເຖິງກົດໃຫ້ປະຕິບັດເພື່ອຮ້ອງຂໍອະພິຍໂທດ. ນັກຮຽນເພງສັນເສີນໄດ້ ສອນວ່າການອຳຄວາມບາບໄວ້ນັ້ນນຳໄປເຖິງການເປັນທຸກ ແລະການສາລະພາບຜິດບາບນຳໄປເຖິງການໄດ້ຮັບການອະພິຍໂທດ.

ເພງສັນເສີນນີ້ໄດ້ຂຽນເປັນບົດອ້ອນວອນຂອງການຂອບພຣະຄຸນ. ນີ້ເປັນຕົວຢ່າງຂອງການຂຽນ: ເວົ້າ ເຖິງບັນຫາ, ຮ້ອງຂໍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະການຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນພັນ. ຜູ້ຂຽນເພງສັນເສີນໄດ້ອ້ອນວອນຂໍອະພິຍ ຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອເປັນພະຍານວ່າຄົນອື່ນຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈແລະເອົາເປັນຕົວຢ່າງ. ຕາມປະວັດສາດຂອງພວກ ອິສຣາເອັນແລ້ວເພງສັນເສີນອາດມາທິຫລັງ ແຕ່ໃຊ້ເປັນກົດໃນການນະມັສການ. ການອ້ອນວອນຂໍອະພິຍ ໂທດນັ້ນເປັນສິ່ງສຳຄັນ (ເບິ່ງ ເອັສຣາ 9; ເນເຫມີຢາ 9; ດານີເອນ 9).

ອັກຄສາວິກໂປໂລໄດ້ອ້າງເຖິງເພງສັນເສີນ 32:1-2 ໃນປຶ້ມໂຣມ 4:7-8). ຕາມປະວັດສາດຂອງຄຣິສ ຕະຈັກຜູ້ທີ່ເຊື່ອໄດ້ອ່ານເພງສັນເສີນນີ້ເຖິງການອະພິຍໃຫ້ເພາະມີຄວາມເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ການໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະພິຍນີ້ໄດ້ຂຽນຂຶ້ນເປັນເພງສັນເສີນ. ໃນປຶ້ມເພງສັນເສີນນີ້ໄດ້ເວົ້າເຖິງຄວາມ ສຸກຫລາຍຢ່າງ ກ່າວໄວ້ທຸກໆປຶ້ມໃນພຣະຄຳພິ. ຄວາມສຸກທີ່ເວົ້າໃນປຶ້ມນີ້ແມ່ນການດຳລົງຊີວິດຕາມທາງ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ບົດ 32 ນີ້ໄດ້ກ່າວວ່າຄວາມສຸກນັ້ນເປັນຂອງຄົນຜູ້ໄດ້ຮັບການອະພິຍຈາກພຣະເຈົ້າ. ສິ່ງນີ້ ໄດ້ເຫັນໃນ ຂໍ້ 1 ແລະ 2 “ໄດ້ອະພິຍຄວາມຜິດໃຫ້.” ຫລື “ຄວາມບາບໄດ້ຫຼົງໄປ” ຫລື “ພຣະເຈົ້າບໍ່ຖື ວ່າເປັນຄວາມຜິດ.” ຄວາມສຸກທີ່ພຣະຄຳພິໄດ້ກ່າວສອນນັ້ນກໍໄດ້ອະທິບາຍໃນບົດນີ້.

ເພງສັດເສີນໄດ້ສອນໃຫ້ສາລະພາບຄວາມຜິດບາບຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເພາະການໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະພິຍໂທດ ນັ້ນກໍມາຈາກການສາລະພາບ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ເຂົ້ານະມັສການຈໍາເປັນຕ້ອງມອບຕົວເອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນຖານະ ເປັນຄົນຜິດຄົນບາບ.

ຕ້ອງລະວັງໃນການສາລະພາບຜິດບາບ ເມື່ອຕັ້ງໃຈເຮັດບາບແລ້ວສາລະພາບໂດຍບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ ເປັນສິ່ງຜິດ ແຕ່ການເຂົ້າໃຈເຖິງອົງພຣະເຢຊູສະລະພຣະຊົນທີ່ໄມ້ກາງແຂນເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອເຫັນໂທດກັມທີ່ ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບເພາະຄວາມຜິດຂອງພວກເຮົາ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ອະພິຍໃຫ້ຍ້ອນອົງພຣະເຢຊູກາຍເປັນຄ່າ ໄຖ່.

ແນະນໍາການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ໃຫ້ນໍາເອົານ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອໂຣກມາໃນຫ້ອງຮຽນ ແລະຕັ້ງໃກ້ແກ້ວເຄື່ອງດື່ມ. ຖາມວ່າ, ເວລາໃດທ່ານ ພະຍາຍາມລ້າງມືໃຫ້ສະອາດ? (ໃນຫ້ອງນໍ້າ, ກ່ອນກິນເຂົ້າ, ເວລາໄປຢາມຄົນເຈັບໃນໂຮງພະຍາບານ, ກ່ອນແຕ່ງກິນ) ພໍແມ່ຂອງທ່ານໄດ້ສອນທ່ານເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງການລ້າງມືບໍ່? ແລະ ທ່ານໄດ້ສອນໃຫ້ລູກຮູ້ເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງການລ້າງມືໃຫ້ສະອາດບໍ່?
2. ກ່າວວ່າ, ວັນນີ້ພວກເຮົາຈະສຶກສາເຖິງຄວາມສະອາດ, ບໍ່ແມ່ນແຕ່ມືເທົ່ານັ້ນ. ຖາມວ່າ, ແມ່ນອັນ ໃດ ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ສະອາດດີ? (ເຄື່ອງນຸ່ງ, ຮີດ, ຖ້ວຍຊາມ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ຕ່າງໆ).
3. ກ່າວວ່າໃນເພງສັດເສີນບົດ 32 ໄດ້ບອກເຖິງຄວາມຍິນດີເມື່ອຄວາມຜິດບາບໄດ້ເຖິງການຂ້າຮະ ລ້າງໃຫ້ສະອາດ.
4. ເອົານ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອໂຣກໃຫ້ທຸກຄົນໃຊ້ລ້າງມື. ເຕືອນສະມາຊິກໃນຫ້ອງວ່າທຸກເທື່ອທີ່ພວກເຂົາລ້າງ ມືໃຫ້ຄິດເຖິງການສາລະພາບບາບຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ສ.ຈ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 7

ຢາກມີຊີວິດດີແລະຊອກຫາກິກເທົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ເພງສຮເສີນ 34
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ:	ເພງສຮເສີນ 34
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະອົງເປັນກິກເທົ້າຂອງຊີວິດທີ່ດີອັນແທ້ຈິງ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເມື່ອພວກເຮົາຕິກຕອງເຖິງຊີວິດແລ້ວ ຄຳຖາມມີຢູ່ວ່າຊີວິດທີ່ແທ້ຈິງນັ້ນຢູ່ໃສ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອຊອກຫາກິກເທົ້າຂອງຊີວິດ ແລະຍັງຢືນວ່າຊີວິດຂອງຕົນເອງ ນັ້ນມາຈາກໃສກັນແທ້.

ບົດນຳ

ບົດເພງສຮເສີນບົດ 34 ນີ້ໄດ້ຂຽນຂຶ້ນຕາມພະຍັນຊະນະຊາວເອັດຕິວຕາມພາສາເຮັບເຮີ. ໃນບົດ 25 ກໍ່ໃຊ້ວິທີຂຽນຢ່າງນີ້ມາກ່ອນແລ້ວ. ແຕ່ເຫັນວ່າທັງສອງບ່ອນນີ້ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຕົວອັກສອນ WAW. ແລະ ເຫັນວ່າ ທ້າຍສຸດຂອງບົດ 34 ບໍ່ແມ່ນພາກສ່ວນຂອງບົດນີ້ເພາະເປັນການເພີ່ມເພື່ອໃຫ້ມີຊາວເອັດແຖວ.

ບົດເພງສຮເສີນ 34 ໄດ້ເປັນຄຳສອນເຖິງຄຳອ້ອນວອນໃນການຂອບພຣະຄຸນ. ນັກປາດບາງຄົນຍັງ ກ່າວວ່າບົດນີ້ຂຽນຂຶ້ນເພື່ອເປັນ “ສູນກາງເພື່ອສະແດງເຖິງການຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ.” ເຫັນວ່າຜູ້ຂຽນ ກາບກອນໄດ້ຂຽນຈາກປະສົບການຂອງຕົນເອງ, ເພື່ອຈະເອົາໄປໃຊ້ສິດສອນຄົນອື່ນຢ່າງມີພລັງ.

ເມື່ອພວກເຮົາຮຽນຈາກປະສົບການຈາກຊີວິດແລ້ວພວກເຮົາກໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ເຖິງຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດ. ຖ້າພວກເຮົາເຮັດໃຫ້ຊີວິດເຕັມໄປດ້ວຍການສຮເສີນພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາກໍ່ບໍ່ມີບ່ອນສຳລັບນິສັຍຊື່ວ່າທຳລາຍຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີໃນຊີວິດ.

ບໍ່ເໝືອນຄົນສູດມົນຄາຖາທີ່ໃຊ້ຄຳເວົ້າຊື່ໆກັນ ສ່ວນຄຣິສະຕຽນແລ້ວຕ້ອງສຮເສີນພຣະເຈົ້າສະເມີໃນ ຄວາມນຶກຄິດ ແລະການປາກເວົ້າ. ມັນເປັນຄວາມຈິງເມື່ອຢູ່ໃກ້ແມ່ພວກເຮົາມັກລະວັງຄຳເວົ້າ. ແຕ່ເມື່ອ ເຮົາຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ເປັນພຣະບິດາໃນເມືອງພ້າສວັນຢູ່ໃກ້ພວກເຮົາຍິ່ງຕ້ອງລະວັງພາສາທີ່ເຮົາໃຊ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ໃຫ້ຈັດຫາເຈົ້າທີ່ເຮັດເປັນຕົວໜັງສືຈາກ ກ-ສ ໃຫ້ເອົາຕົວລຽງກັນແລະສາມາດອ່ານໄດ້. ບອກວ່າ ວັນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນຂຽນເປັນກາບກອນໂດຍໃຊ້ຕົວໜັງສື ກ-ສ ເໝືອນຜູ້ຂຽນກາບກອນໃນ

ສມັຍພຣະຄັມພີ. ເຣື່ອງທີ່ຈະຮຽນນັ້ນແມ່ນ “ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ” ບອກສະມາຊິກໃນຫ້ອງວ່າ ໃຊ້ຕົວໜັງສືທີ່ກ່າວມານັ້ນເວົ້າເຖິງ:

ກ. ຍົກຍ້ອງສັຣເສີນທີ່ອອກມາຈາກຊີວິດປະສົບການກັບຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຂ. ການເປັນສາວິກຂອງອົງພຣະເຢຊູແມ່ນທາງນຶ່ງບອກເຖິງຄວາມຮັກຂອງເຮົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ຄ. ການນິຣະມິດສ້າງກໍແມ່ນສີພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ບອກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ພວກເຮົາໃນໂລກ.

2. ກ່າວວ່າ, ຜູ້ຂຽນເພງສັຣເສີນໃນບົດນີ້ໄດ້ໃຊ້ພະຍັນຊະນະໃນພາສາເຮັບເຮີຂຽນເປັນກອນ. ບົດນີ້ ມີ ຢູ່ຊາວເອັດຂໍ້. ແຕ່ມີຕົວດຽວທີ່ຜູ້ຂຽນບໍ່ໄດ້ໃຊ້ waw. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກອ່ານເພງສັຣເສີນຈາກພຣະຄັມພີ.

3. ຂຽນຈາກບົດຮຽນ:

(1) ສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ (34:1-3)

(2) ສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າ (34:4-7)

(3) ຍໍາເກງພຣະເຈົ້າ (34:8-14)

(4) ໃຫ້ກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ (34:15-22)

4. ແບ່ງເປັນກຸ່ມນ້ອຍສອງສາມກຸ່ມຕາມຈຳນວນຄົນ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມອ່ານບາງຂໍ້ຕາມຂ້າງລຸ່ມນີ້. ຫລັງຈາກອ່ານແລ້ວຂໍໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມລາຍງານສິ່ງທີ່ໄດ້ພົບເຫັນໃນຂໍ້ຕ່າງໆໃຫ້ທຸກຄົນຟັງ.

ກ. ສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ (34:1-3)

ຂ. ສແວງຫາພຣະເຈົ້າ (34:4-7)

ຄ. ຍໍາເກງພຣະເຈົ້າ (34:8-14)

ງ. ໃຫ້ພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ (34:15-22)

5. ໃຫ້ເວລາແຕ່ລະກຸ່ມເຮັດວຽກ 5-7 ນາທີ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ທຸກຄົນ.

ສ.ຈ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 8

ຮູ້ພຣະຄຸນທີ່ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ເພງສັດເສີນ 40
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ:	ເພງສັດເສີນ 40
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ການຮູ້ພຣະຄຸນທີ່ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍນັ້ນຄືຍິນດີທີ່ຈະເຮັດຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງໃນຊີວິດ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ທ່ານຈະກ່າວຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອສລຸບຄຳສອນຂອງເພງສັດເສີນເຖິງວິທີການທີ່ຈະກ່າວຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າແລະສຳຣວດວ່າຕົນເອງຈະເຮັດແນວໃດ?

ບົດນຳ

ເພງສັດເສີນບົດ 40 ເປັນບົດເວົ້າເຮື່ອງຂອບພຣະຄຸນແລະຮ້ອງຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍເປັນທາງສ່ວນຕົວ. ຜູ້ຊຽນເພງສັດເສີນໄດ້ກ່າວຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າຫລັງຈາກລໍຖ້າຄຳຕອບຢ່າງອິດທິນ. (ພສສ 40:1-10). ສ່ວນເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນເຫັນວ່າກັບກັນເພາະຕາມທັມມະດາແລ້ວເຮື່ອງຮ້ອງໄຫ້ມາກ່ອນການຂອບ ພຣະຄຸນ.

ແຖວຂຶ້ນຕົ້ນນັ້ນກ່າວເຖິງການຊ່ວຍເຫລືອຈາກພຣະເຈົ້າຊຶ່ງເປັນສິ່ງສົມຄວນສເລີມສລອງ. ຜູ້ຊຽນເພງສັດເສີນປະກາດວ່າພຣະເມຊີອາເປັນອົງຍິ່ງໃຫຍ່ແລະເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ພຣະສັນຍານັ້ນເປັນຈິງ. ແຕ່ເຫັນວ່າຜູ້ຊຽນເພງສັດເສີນຍັງເຕືອນວ່າເຖິງຊີວິດເປັນໄປດ້ວຍດີ ແຕ່ຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າບັນຫາມັນອາດກັບມາອີກໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວ. ຜູ້ຊຽນເພງສັດເສີນຈົບລົງດ້ວຍກ່າວເຖິງຊີວິດທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ແຕ່ເຫັນວ່າຄວາມຍິນດີມີໃນເພງສັດເສີນນີ້ມີເຮື່ອງຄວາມຍິນດີຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ໃຫ້ຊຽນຄຳເວົ້າ “ຜິດຫວັງ, ເຈັບປວດ, ແລະສູນເສັ້ງ” ໃສ່ກະດານ.
2. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກສຶກສາສອງສາມເຮື່ອງດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:
 - ກ. ມີຍິ່ງສາວຄົນນຶ່ງອະຍຸສິບແປດປີລາວໃຫຍ່ກັບໂບດແຕ່ເຫັນວ່າລາວເປັນຄົນຕິດຢາ ລາວໄດ້ສາລະພາບເຖິງຄວາມຜິດຕິດຢາເສບຕິດຕໍ່ກຸ່ມຊາວໝູ່ມໃນຫ້ອງຮຽນ.
 - ຂ. ຜູ້ນຳທີ່ທຸກຄົນໄວ້ວາງໃຈໄດ້ປະເມັງແລະລູກເພາະໄດ້ມີຄວາມສັມພັນກັບຍິງອື່ນໃນໂບດ.

- ຄ. ລູກຊາຍຂອງທ່ານຜູ້ເປັນສິດຍາພິບານຂອງຄົນໝູ່ມ ສິດຍາພິບານໃຫຍ່ໄດ້ບອກວ່າອີກສາມ ເດືອນລາວຈະຖືກໄລ່ອອກເພາະບໍ່ມີຄົນໝູ່ມມາໂບດພຽງພໍ.
3. ຕັ້ງຄໍາຖາມ: ທ່ານຈະຕອບສນອງຄໍາເວົ້າໃນກະດານຢ່າງໃດ? ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງແບ່ງປັນປະສົບການຄ້າຍຄຽງກັນໃຫ້ໝູ່ຄູ່ໃນຮ້ອງຮຽນ.
 4. ບອກສະມາຊິກໃນຫ້ອງວ່າມັນເປັນການຍາກທີ່ຈະຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າໃນເມື່ອປະສົບກັບຄວາມເຈັບປວດແລະຜິດຫວັງໃນຊີວິດ, ແຕ່ເຫັນວ່າກະສັດດາວິດມີຊີວິດຜິດຫວັງແລະເພິ່ນບໍ່ຍອມແພ້ໃນການຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ.
 5. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງອ່ານເພງສັດເສີນບົດ 40 ແລະໃຫ້ບັນທຶກຕໍ່ລົງໄປນີ້:
 - ກ. ຕລອດຊີວິດຂອງກະສັດດາວິດປະສົບກັບບັນຫາ, ກະສັດຊາອູນໄດ້ປອງຂ້າ, ລູກຊາຍລອບສັງຫານ (ເບິ່ງ 2 ຊາມູເອັນ 18:33).
 - ຂ. ເຖິງແມ່ນກະສັດດາວິດປະເຊີນກັບບັນຫາໃນຊີວິດ ເພິ່ນບໍ່ຫລົງລືມພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຈັກເທື່ອ ເພິ່ນຍົກຍ້ອງພຣະເຈົ້າຈົນຂຽນເປັນບົດເພງຂຶ້ນມາ.
 - ຄ. ບົດເພງສັດເສີນ 40 ພວກເຮົາເຫັນໂຄງຮ່າງສອນໃຫ້ຮູ້ຈັກວິທີຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ພວກເຮົາຄວນເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດ.
 6. ຂຽນໃສ່ກະດານ “ຮູ້ພຣະຄຸນຕໍ່ພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າ” (40:1-5)
 - ກ. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອ່ານແຮງໆ
 - ຂ. ຖາມວ່າ: ທ່ານຈະຮູ້ຈັກຄວາມທຸກແລະຄວາມຜິດຫວັງຂອງຜູ້ຂຽນເພງສັດເສີນ?
 - ຄ. ຖາມວ່າ: ຜູ້ຂຽນເພງສັດເສີນໄດ້ເຫັນຄໍາຕອບຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ບັນຫາຢ່າງໃດ? ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕອບບາດດຽວຫລືບໍ່?
 - ງ. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກອ່ານຂໍ້ 4-5 ອີກ. ເຊິນໃຫ້ຄົນໜຶ່ງແບ່ງປັນເຖິງພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າມາໃນຊີວິດເວລາມີບັນຫາ.
 7. ຂຽນໃສ່ກະດານ “ຖວາຍຊີວິດຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ” (40:6-10)
 - ກ. ກະສັດດາວິດບໍ່ໄດ້ເວົ້າຊຶ່ງໃນການຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ຖວາຍຊີວິດຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າອີກຜ່ານການນະມັສການ.
 - ຂ. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອ່ານ ເພງສັດເສີນ 40:6-10.

ສ.ຈ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 9

ບໍ່ມີຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດເຮັດດີ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເພງສັຣເສີນ 53

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ເພງສັຣເສີນ 14; 53

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການບໍ່ຍອມສແວງຫາ ແລະຕິດຕາມພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງຖືກການພິພາກສາຂອງພຣະອົງ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ເນື່ອງຈາກບໍ່ມີໃຜທີ່ສາມາດເຮັດດີ ຕາມມາຕຖານຂອງພຣະເຈົ້າ, ເປັນຫຍັງບາງຄົນຍັງອວດດີຢູ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອອະທິບາຍວິທີທາງຊີວິດຂອງຫລາຍໆຄົນຊຶ່ງຢູ່ເໝືອນວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ມີ ແລະອະທິບາຍວ່າການຢູ່ຢ່າງນັ້ນເປັນເຮືອງໂງ່ຈ້າ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຕຽມນັກຮຽນໄວ້ສອງຄົນເພື່ອເປັນຕົວສະແດງ; ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າອ່ານບົດຕໍ່ໄປນີ້ຊຶ່ງເປັນເຮືອງອອກມາຈາກພຣະຄຳພີ:

ຜູ້ອ່ານທີໜຶ່ງ: ຟັງ, ເອວາ, ພຣະເຈົ້າຊົງບອກພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ກິນສິ່ງນັ້ນ

ຜູ້ອ່ານທີສອງ: ຄົນໂງ່ຈ້າເວົ້າໃນໃຈວ່າ “ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ”

ຜູ້ອ່ານທີໜຶ່ງ: ອາໂຣນ, ຄົນທັງຫລາຍຕ້ອງການເຫັນພຣະເຈົ້າ; ໂມເຊໜີໄປໄດ້ເດືອນແລ້ວ. ສ້າງພຣະເຈົ້າໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນວ່າພຣະອົງຊົງເປັນຢ່າງໃດ. ພວກເຂົາຈະເອົາຄຳທີ່ເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້.

ຜູ້ອ່ານທີສອງ: ຄົນໂງ່ຈ້າເວົ້າໃນໃຈວ່າ “ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ”

ຜູ້ອ່ານທີໜຶ່ງ: ເຮົາຂໍບອກເຈົ້າ, ຢູດາ, ວິທີດຽວທີ່ເຈົ້າຈະໄດ້ຕຳແໜ່ງທີ່ຕ້ອງການຄືບັງຄັບພຣະອົງ; ນອກນັ້ນເຈົ້າອາດຈະໄດ້ເງິນຫລາຍກວ່ານີ້.

ຜູ້ອ່ານທີສອງ: ຄົນໂງ່ຈ້າເວົ້າໃນໃຈວ່າ “ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ”

ຜູ້ອ່ານທີໜຶ່ງ: ເຮີຍ! ສັຣເສີນຄວາມສຳເຣັດສຳລັບປຶ້ມທີ່ເຈົ້າຂຽນ; ດີຫລາຍທີ່ເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ຫລາຍ

ຄົນຮູ້ວ່າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ.

ຜູ້ອ່ານທີສອງ: ຄົນໂງ່ຈ້າເວົ້າໃນໃຈວ່າ “ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ”

2. ພານັກຮຽນອ່ານ ເພັງສັດເສິນ 53:1 ພ້ອມກັນ; ອະທິຖານເປີດການສຶກສາພຣະຄຳ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

- 3. ໃຫ້ນັກຮຽນອອກຄວາມເຫັນກ່ຽວກັບບົດເພັງທີ່ໄດ້ຟັງມາໃນຂັ້ນນີ້. ແນະນຳໃຫ້ທຸກຄົນຮຽນຮູ້ສັງເກດເບິ່ງ ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ຫລືປະຕິເສດພຣະເຈົ້າ. ຄົນປະເພດນີ້ຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກກຳມີຫລາຍ; ພວກເຂົາເຈົ້າມາໂບດແຕ່ບໍ່ເຊື່ອ.
- 4. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ເພັງສັດເສິນ 53:1-6. ຂຽນຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າ “ໂງ່ຈ້າ” ໃສ່ກະດານ.
 - ກ. ໃຫ້ນັກຮຽນຕີຄວາມໝາຍຄຳວ່າ “ໂງ່” ແລ້ວຂຽນໃສ່ກະດານໄວ້.
 - ຂ. ສິນທະນາເຣື່ອງ “ຄົນມາໂບດແຕ່ບໍ່ເຊື່ອ” ວ່າມີລັກສະນະແນວໃດ. ພວກເຮົາຈະຮູ້ໄດ້ວິທີໃດ?
- 5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ສຸພາສິດ 9: 10.
 - ກ. ຖາມ: ພຣະຄຳຂໍ້ນີ້ແຕກຕ່າງກັບຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຄົນໂງ່ເຣື່ອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ?
 - ຂ. ອ່ານ ສຸພາສິດ 8: 1-11; ຖາມ: ທ່ານໄດ້ຍິນສຽງແຫ່ງສະຕິປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າວິທີໃດແດ່?
- 6. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ເພັງສັດເສິນ 53:2-3 ອີກເທື່ອນຶ່ງ ແລະໃຫ້ອີກຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຣມ 3:23.
 - ກ. ຖາມ: ປຽບທຽບລະຫວ່າງ ເພັງສັດເສິນ 53:2-3 ແລະ ໂຣມ 3:23.
 - ຂ. ເວົ້າວ່າ: ຜູ້ເຊື່ອທັງຫລາຍມັກຄິດວ່າ ເພາະພວກຕົນໄດ້ຂໍພຣະເຈົ້າໃຫ້ອະພິຍຄວາມຜິດບາບ ແລະໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວ ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງສົນໃຈເຣື່ອງຄວາມບາບໃນອະນາຄົດ.
 - ຄ. ຖາມ: ພວກເຮົາຈະຕ້ອງສາຣະພາບຄວາມຜິດບາບຕລອດໄປບໍ່? ການສາຣະບາບຄວາມຜິດບາບທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຊ່ວຍໃຫ້ມີກຳລັງໃຈດີຂຶ້ນບໍ່?
- 7. ອ່ານ 53:4-5 ອີກເທື່ອນຶ່ງ. ບອກນັກຮຽນວ່າ ການດຳເນີນຊີວິດທີ່ປາສຈາກການຊົງນຳພາຂອງພຣະເຈົ້າຈະນຳໄປສູ່ຄວາມຜິດຫວັງໃນສັງຄົມ ແລະໃນຊີວິດສ່ວນຕົວ.
- 8. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 53: 6; ຖາມ: ຜູ້ຂຽນເພງຕ້ອງການຫຍັງ? ພຣະຄຳຂໍ້ນີ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບພຣະເຢຊູບໍ່?

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

- 9. ໃຫ້ນັກຮຽນທຸກຄົນອ່ານ “ຄວາມໝາຍສຳລັບວັນນີ້” ໃນບົດຮຽນ ຢ່າງງຽບງ.
- 10. ຫ້ອຍກວ່າເຄິ່ງຂອງຄົນທີ່ເປັນຄຣິສຕຽນໄປນະມັສການແຕ່ລະອາທິດ. ທ່ານຄິດວ່າພວກເຂົາເຈົ້າ ຕັດສິນໃຈວ່າຕົວເອງບໍ່ຕ້ອງການພຣະເຈົ້າແລ້ວບໍ່?
- 11. ແນະນຳໃຫ້ນັກຮຽນທຸກຄົນອ່ານ ເພງສັດເສິນ 53:1 ທຸກໆມື້ນຶ່ງອາທິດ; ໃຫ້ຖາມຕົວເອງແຕ່ລະມື້ວ່າ: ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າວ່າ “ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ” ວິທີໃດແດ່? ອ້ອນວອນປິດການສຶກສາພຣະທັມ.

ດຣ. ສິດມິ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 10

ຄຳຮ້ອງໄທ້ແບບໝົດຫວັງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເພງສັຣເສີນ 69

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ເພງສັຣເສີນ 69

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໃນຄວາມລຳບາກ, ຜູ້ຊຽນເພງຮ້ອງໄທ້ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກພຣະເຈົ້າ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະຫລຽວຫາໃຜເມື່ອບໍ່ມີບ່ອນໄປແລ້ວ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອສລຸບເບິ່ງຄຳອ້ອນວອນແບບໝົດຫວັງຂອງຜູ້ຊຽນເພງສັຣເສີນນີ້ ແລະ ເບິ່ງວິທີທີ່ຄຳອ້ອນວອນນີ້ຈະຖືກກັບຊີວິດຂອງຂ້ອຍ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຖາມ: ບາງຄົນມັກເວົ້າວ່າ “ຄຳອະທິຖານຂອງຂ້ອງບໍ່ຮອດໃສດອກ.” ທ່ານຄິດວ່າຜູ້ເວົ້າໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ? ໃຫ້ນັກຮຽນແບ່ງປັນປະສົບການເຮືອງຄວາມຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າຊົງບໍ່ຟັງຄຳອະທິຖານຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.
2. ບອກວ່າ: ໃນບົດເພງສັຣເສີນ 69, ຜູ້ຊຽນອ້ອນວອນເໝືອນກັບຄົນທີ່ຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງຕອບຄຳອ້ອນວອນຂອງເຂົາ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ເພງສັຣເສີນ 69: 1-4. ຖາມ: ຜູ້ຊຽນໃຊ້ຮູບພາບແນວໃດແດ່ເພື່ອບໍ່ລຍາຍເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຕົນ?
 - ກ. ໃຫ້ບາງຄົນແບ່ງປັນປະສົບການເວລາມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າ “ນ້ຳຖ້ວມຄໍຫອຍ” ຫລື “ໝົດທາງແລ້ວ”
 - ຂ. ຖາມ: ທ່ານຮູ້ສຶກວ່າຜູ້ຊຽນກຳລັງມີພາຣະທັມ ຫລືວ່າ ກຳລັງຮ້ອງໄທ້ໃສ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງເຕັມທີ່?
4. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 69: 5-12. ຖາມ: ທັມສະຂອງຜູ້ຊຽນແຕກຕ່າງແນວໃດໃນພຣະທັມນີ້ ເພາະສັງເກດວ່າມັນບໍ່ຄືຄຳເວົ້າຂອງຄົນທີ່ນ້ຳຖ້ວມຮອດຄໍ?
 - ກ. ເບິ່ງຄຳສາຣະພາບໃນ 69: 5. ຖາມ: ທ່ານຄິດວ່າທຸກຄົນຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃນການນຳປັນຫາຂອງຕົນໄປທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າບໍ່?

ຂ. ບອກນັກຮຽນວ່າ “ຄວາມຮ້ອນໃຈໃນເລື່ອງພຣະວິຫານ” ໃນຂໍ້ 9 ໝາຍເຖິງການອຸທິດຊີວິດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ຊຽນມີສັດຕູທຸກລາຍຂຶ້ນ. ຖາມ: ທ່ານເຄີຍຖືກຂົ່ມເຫງ ຫລືກຽດຊັງເພາະຄວາມເຊື່ອບໍ່?

5. ພານັກຮຽນເບິ່ງ ເພງສັຣເສີນ 13. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ.

ກ. ເພງສັຣເສີນ 13 ສະທ້ອນ ເພງສັຣເສີນ 69: 13-21 ແນວໃດແດ່?

ຂ. ບອກວ່າ: “ແຕ່ສ່ວນຂ້າພຣະອົງ” (69:13) ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ ເຖິງຈະມີປັນຫາຫລາຍເທົ່າໃດກໍຕາມ, ພຣະເຈົ້າຍັງຊຶ່ງເປັນແຫລ່ງຂອງຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ ແລະກຳລັງ.

6. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ເພງສັຣເສີນ 69: 22-28. ຖາມ: ພຣະທັມຕອນນີ້ມີບັນຍາກາດແນວໃດ? ການສະແດງຄວາມຮູ້ສຶກແບບບໍ່ຈົ່ງຂອງຜູ້ຊຽນແຕກຕ່າງກັບຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູຢ່າງໃດໃນເລື່ອງນີ້?

7. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 69: 29-36. ເບິ່ງເພງສັຣເສີນຂອງຜູ້ຊຽນ ເຖິງວ່າລາວຍັງຢູ່ໃນຄວາມທຸກຍາກແລະເຈັບປວດ (69: 29)

ກ. ຖາມ: ຄຳເວົ້ານີ້ແຕກຕ່າງກັບຄຳພຍານເລື່ອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງປະທານສິ່ງຂາດເຂີນແນວໃດ?

ຂ. ຂໍ້ສັງເກດ: ຄົນສ່ວນຫລາຍຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າ ຫລັງຈາກໄດ້ຮັບຄຳຕອບຂອງການອ້ອນວອນ, ບໍ່ແມ່ນຂອບຄຸນລ່ວງໜ້າ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

8. ພານັກຮຽນເບິ່ງຕົວຢ່າງຂອງຜູ້ຊຽນເພື່ອຈະໄດ້ນຳໄປໃຊ້; ຖາມຄຳຖາມຂ້າງລຸ່ມນີ້ ແລ້ວຊຽນຄຳຕອບໃສ່ກະດານ.

ກ. ຜູ້ຊຽນເລີ່ມຕົ້ນຢ່າງໃດ? (ຍອມຮັບວ່າເຈັບປວດ ແລະຮ້ອງໂທຫາພຣະເຈົ້າ)

ຂ. ທ່ານຍອມຮັບແນວໃດແດ່? (“ພຣະອົງຊຶ່ງຮູ້ເຖິງຄວາມໂງ່ຂອງຂ້າພຣະອົງ”)

ຄ. ທ່ານໃຊ້ຂໍ້ຕໍ່ຫຍັງແດ່? ສິ່ງນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວໃດ? (ລາວເວົ້າວ່າ “ແຕ່ສ່ວນຂ້າພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະອົງ...”)

ງ. ການຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າພິພາກສາສັດຕູສຳຄັນແນວໃດ? (ລາວສັດຊື່ຕໍ່ຕົວເອງ ແລະຕໍ່ພຣະເຈົ້າ)

ຈ. ການອ້ອນວອນຂອງລາວໄດ້ຜົນແນວໃດແດ່? (ລາວໄດ້ເປັນພຍານເລື່ອງພຣະສ່ວງຣາສີ ແລະພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ)

9. ໝູນໃຈໃຫ້ຈິດເອົາ ແລ້ວນຳແບບຢ່າງໄປໃຊ້ໃນອາທິດຈະມານີ້.

ດຣ. ສິດນິ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 11

ເປັນພຍານເຮືອງຄວາມປອດພັຍແລະການປົດປ່ອຍ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເພງສັຣເສີນ 91

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ເພງສັຣເສີນ 91

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານຄວາມປອດພັຍແລະການປົດປ່ອຍໃນສະພາບຮ້າຍຂາດຕ່າງໆ ເພື່ອໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງຈະບໍ່ຕ້ອງຍ້ານກົວ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດກັບຄວາມຍ້ານກົວຂອງພວກເຮົາ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອສລຸບເບິ່ງຄຳພຍານຂອງຜູ້ຊຽນເຖິງວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານຄວາມປອດພັຍແລະການປົດປ່ອຍ ແລະເປັນພຍານສ່ວນຕົວເຮືອງຄວາມປອດພັຍແລະການປົດປ່ອຍທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳໃນຊີວິດຂ້ອຍ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ອ່ານຂໍ້ຄວາມຂ້າງລຸ່ມນີ້ໃຫ້ນັກຮຽນຟັງ. ຫລັງຈາກອ່ານແຕ່ລະຂໍ້ໃຫ້ໂອກາດນັກຮຽນປຸງນຄວາມເວົ້ານັ້ນໆ ແຕ່ໃຫ້ຮັກສາຄວາມໝາຍເດີມໄວ້. (ຕົວຢ່າງ: “ຄອບຄົວສຳຄັນສຳລັບຂ້ອງ” ປຸງນເປັນ “ຂ້ອຍຮັກ ຄອບຄົວ”)
 - ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງສວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ
 - ພຣະເຈົ້າຊົງຟັງເວລາຂ້ອງອ້ອນວອນ
 - ບາງຄັ້ງຄວາມເຊື່ອຂອງຂ້ອຍບໍ່ແຂງແຮງ
 - ຂ້ອຍຕ້ອງການເຊື່ອພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ
2. ຖາມ: ການປຸງນຄວາມເວົ້າບາງຄຳໃນປະໂຫຍກ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຖອຍຄຳມີນ້ຳໜັກຂຶ້ນບໍ່? ບອກວ່າ: ມີນີ້ພວກເຮົາຈະສັງເກດເບິ່ງຄຳເວົ້າຫລືຄຳສັບຫລາຍໆຄຳທີ່ຜູ້ຊຽນໃຊ້ໃນເພງສັຣເສີນ 91 ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈເຈດຕະນາຂອງຜູ້ຊຽນ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ອ່ານ ໂຣມ 8: 38-39. ແນະນຳວ່າ ໂປໂລ ໄດ້ໃຊ້ຄຳກົງກັນຂ້າມເພື່ອເນັ້ນໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຫັນຈຸດສຳຄັນ (ຄວາມຕາຍ, ຊີວິດ, ເທວະດາ, ວິນຍານຊົ່ວ, ແລະຕ່າງໆ). ຄຳເວົ້າຫລາຍຄຳທີ່ໂປໂລໃຊ້ແມ່ນກຸງວ

ກັບສິ່ງທີ່ຄົນຍ້ານກົວໃນສມັຍນັ້ນ. ທ່ານໃຊ້ຄຳເວົ້າເຫລົ່ານັ້ນເພື່ອສະແດງເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະສອນໃຫ້ຮູ້ວ່າບໍ່ມີຫຍັງຈະແຍກພວກເຮົາອອກຈາກພຣະອົງໄດ້.

4. ພານັກຮຽນເບິ່ງເພງສັຣເສີນ 91. ຜູ້ຂຽນເລີ້ມໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈເຣື່ອງການປົກປັກຮັກສາແລະສັນຕິສຸກສຳລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 91:1-2. ຖາມວ່າ: “ເພິ່ງ” ແລະ “ອາສັຍ” ມີຄວາມໝາຍຕ່າງກັນບໍ່? ຜູ້ຂຽນໃຊ້ຄຳວ່າ “ປ້ອມ” ແລະ “ບ່ອນລີ້ພັຍ” ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າຊົງມີຮິດອຳນາດໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະໂຜດໃຫ້ພົ້ນ. (91:2 ໃນພາສາໄທຂຽນວ່າ “ພຣະອົງຊົງເປັນປ້ອມປຣາການ ແລະເປັນທີ່ລີ້ພັຍ”)
5. ໃຫ້ນັກຮຽນແບ່ງປັນວ່າມີສິ່ງໃດແດ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຍ້ານ; ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 91: 3-4; ເວົ້າວ່າ: ຜູ້ຂຽນຮູ້ສຶກວ່າຕົວເອງເປັນເໝືອນນົກ ຫລືໄກ່ນ້ອງທີ່ຢູ່ໃນອັນຕະຣາຍເພາະບ້ວງແຮ້ວ; ພຣະເຈົ້າປຽບເໝືອນແມ່ໄກ່ທີ່ຕຸ້ມລູກໄວ້ໃນກ້ອງປົກ (91:4). ຜູ້ຂຽນໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮັກສາໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງຈາກພຍາດຮ້າຍ ແລະຄວາມຕາຍ.
6. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 91:5-7. ອະທິບາຍວ່າພັຍອັນຕະຣາຍໄດ້ທະວີວິທີໃດ; ຖາມ: ທ່ານຄິດຢ່າງໃດເວລາໄດ້ຍິນຄຳວ່າ “ພຍາດໂຣຄາ ຫລື ໂຣກຣະບາດ”? ຄຳວ່າ “ຍ້ານ” ແລະ “ທຳລາຍ” ສ້າງຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດໃຫ້ກັບຜູ້ອ່ານ? ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 91:8-10; ຖາມ: ຜູ້ຂຽນສົງຄົມໃຈໄດ້ວິທີໃດເມື່ອຄວາມຮູ້ສຶກວິຕົກໄດ້ທະວີຄູນຂຶ້ນ?
7. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານຂໍ້ 11-13. ສັງເກດວ່າເຣື່ອງເທວະດາເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈເຣື່ອງການປົກປ້ອງຮັກສາຂອງພຣະເຈົ້າວິທີໃດ. ຖາມ: ເປັນຫຍັງຜູ້ຂຽນໄດ້ໃຊ້ຮູບສິ່ງຮ້າຍ ແລະຈູພິດເມື່ອເວົ້າເຖິງຊັຍຊະນະຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຄວາມຍ້ານແລະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ? ພວກເຮົາໃນສມັຍນີ້ຍັງໃຊ້ຮູບພາບປະເພດນີ້ບໍ່?
8. ອ່ານຂໍ້ 14-16. ສົນທະນາຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ ຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະການຍອມຮັບ “ພຣະນາມ.”

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

9. ຖາມ: ທ່ານຄິດວ່າຜູ້ຂຽນບອກວ່າ ຄວາມເຊື່ອຈະປົກປ້ອງພວກເຮົາຈາກຄວາມໂຫດຮ້າຍ, ພຍາດໂຣຄາ, ຫລືພັຍທັມມະຊາດບໍ່? ຜູ້ຂຽນມີເປົ້າໝາຍແນວໃດເວລາເພີ່ນເອີ້ຍເຖິງພັຍອັນຕະຣາຍຕ່ຳຮ່າງກາຍ? ສົນທະນາເຣື່ອງຄວາມເຊື່ອສາມາດກຳຈັດຄວາມຍ້ານອອກໄປເວລາຢູ່ໃນພັຍອັນຕະຣາຍ.
10. ຖາມ: ຄົນໃນສມັຍນີ້ຍ້ານຫຍັງແດ່? ໃຫ້ບາງຄົນແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຍ້ານທີ່ສຸດໃນຊີວິດ. ຖາມ: ຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນແປງທ່າທີໃນເວລາພົບບັນຫາບໍ່?
11. ໃຫ້ນັກຮຽນທຸກຄົນຕອບຄຳຖາມສອງຂໍ້ສຸດທ້າຍໃນບົດຮຽນ. ອ້ອນວອນປິດການສຶກສາພຣະທັມ.

ດຣ. ສິດນິ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 12
ໃຫ້ເຮົານະມັສການແລ້ວປະຕິບັດຕາມ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ເພງສັຣເສີນ 95
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:** ເພງສັຣເສີນ 95
- ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້** ຜູ້ນະມັສການທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຜູ້ປະຕິບັດຕາມ
- ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:** ການນະມັສການວັນອາທິດແລະຊີວິດໃນວັນຈັນຄືກັນແນວໃດ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເພື່ອຊ່ວຍທ່ານພິຈາຣະນາການນະມັສການແລະການປະຕິບັດ.

ຄຳນຳ

ບົດເພງສັຣເສີນບົດ 95 ຂອງກະສັດດາວິດມີເນື້ອໃນສຳຄັນຢູ່ສາມປະການຄື 1: ຮຽກເອີ້ນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຂົ້າເຝົ້ານະມັສການພຣະເຈົ້າ. 2. ໃຫ້ຕຽມພ້ອມທີ່ຈະຮັບຟັງພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ ມີຄວາມໝາຍວ່າ ເມື່ອຟັງແລ້ວໃຫ້ໃຊ້ຊີວິດຕາມຄຳສອນຂອງພຣະອົງ. ແລະ 3. ຕັກເຕືອນຜູ້ດີດ້ານຈະຖືກລົງໂທດຍ້ອນການບໍ່ເຊື່ອຟັງ.

ສ່ວນປະກອບຂອງການນະມັສການ (ເພງສັຣເສີນ 95:1-5).

ມີຄົນບໍ່ເຊື່ອຖາມຄຣິສຕຽນວ່າໄປໂບດໃນວັນອາທິດນັ້ນແມ່ນມີຈຸດປະສົງອັນໃດ? ແນ່ນອນຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງຕອບວ່າໄປນະມັສການພຣະເຈົ້າ ແຕ່ກໍບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນເຂົ້າໃຈແນ່ນອນວ່າການນະມັສການນັ້ນແມ່ນຕອນໃດກັນແທ້? ສ່ວນຫລາຍຄຣິສຕຽນຈະເຂົ້າໃຈວ່າ ແມ່ນຕອນຟັງອາຈານເທດນັ້ນແຫລະແມ່ນຕອນນະມັສການ. ຄວາມຈິງແລ້ວເຮົາຄວນຈະເຈົ້າໃຈຄຳວ່ານະມັສການມີຄວາມໝາຍຫຍັງກ່ອນ ເພາະເຮົາເຄິ່ງໄດ້ຍິນໂຄສິກທີ່ງານສົບມັກເລີ້ມຕົ້ນວ່າ “ ກາບຄາຣະວະພຣະອາຈານ ” ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຂາບລົງຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄວາມໝາຍນັ້ນພຽງໄປ. ຂໍສະເໜີຕົວຢ່າງໃນພຣະຄຳພີສອງສັມຍດັ່ງນີ້;

1. ພາສາຕົ້ນເດີມແມ່ນ **hx'v'** shachah {shaw-khaw} (ຊາຄາວ) ແປວ່າພາກສ່ວນຮ່າງກາຍນັ້ງຄູເຂົ້າຂາບລົງກັບພື້ນເປັນຕົ້ນຕໍ. ດ້ວຍເຫດນີ້ກະສັດດາວິດຈຶ່ງປ່າວເອີ້ນປະຊາຊົນມາຂາບລົງຕໍ່ພຣະ ພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອສະແດງອອກເຖິງການຍອມຈຳນົນ ຫລືຍອມເຊື່ອຟັງທຸກປະການ.
2. ພາສາພຣະຄຳພີໃໝ່ **proskune,w** proskuneo {pros-koo-neh'-o} ແປວ່າຄູເຂົ້າທັງສອງເບື້ອງແລະກົມເອົາໜ້າຜາກແປະໃສ່ພື້ນ ເປັນການສະແດງຄວາມນັບຖືຢ່າງສູງສຸດ.

ສລູບແລ້ວການນະມັສການໃນສັມຍພຣະຄັມພິບໍ່ແມ່ນແຕ່ຈິດວິນຍານເທົ່ານັ້ນຕ້ອງແມ່ນຮ່າງກາຍ ແລະຈິດໃຈດ້ວຍ, ສ່ວນປະກອບທີ່ດາວິດກ່າວເຖິງນັ້ນແມ່ນມາຂາບລົງ, ມາຮ້ອງເພງມ່ວນຊື່ນຖວາຍພຣະເຈົ້າ, ມາກ່າວຂອບພຣະຄຸນທີ່ໂຜດປະທານ ແລະຄຸ້ມຄອງ, ມາຍ້ອງຍໍສັຣເສີນທີ່ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າເໜືອພຣະທັງຫລາຍ ດັ່ງນີ້ເປັນຕົ້ນ.

ການນະມັສການເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ໃສ? (ເພງສັຣເສີນ 95: 6-7)

1. ໃຫ້ເຮົານະມັສການແລະຂາບລົງ ໃຫ້ເຮົາຄູເຂົ້າລົງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງສ້າງພວກເຮົາເພາະພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ (ຂໍ້ 6). ເຮົາເຫັນວ່າມີໜ້ອຍໂບດທີ່ຂາບລົງເພາະການນະມັສການສັມຍໃໝ່ຖືກປ່ຽນໄປ ແຕ່ຢ່າງໜ້ອຍເຮົາຄວນຍຸດນັ້ງຢູ່ເອົາຈິດໃຈມາຢູ່ກັບເນື້ອກັບຕົວ, ບໍ່ເຄື່ອນຍ້າຍໄປມາ, ຕັ້ງໃຈຟັງ ຢ່າງໃຈຈິດຈໍ່ກໍ່ນັບວ່າສຸພາບຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ.

2. ເຮົາເປັນປະຊາກອນແຫ່ງທີ່ງົບງຳຂອງພຣະອົງ ແລະເປັນແກະແຫ່ງພຣະທັດຂອງພຣະອົງ ວັນນີ້ຢາກຈະໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍຟັງພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະອົງ” (ຂໍ້ 6-7). ເຂົ້າໃຈວ່າເຮົາອາສັຍໃນແຜ່ນດິນຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ລ້ຽງດູແລະຈັດຫາໃຫ້, ພຣະອົງຊົງປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຄວນພ້ອມທີ່ຈະຟັງແລະປະຕິບັດຕາມພຣະດໍາຮັດຂອງພຣະອົງ.

ຢ່າເປັນຄົນໃຫ້ກຽດແຕ່ປາກ (ເພງສັຣເສີນ 95:7ຂ-11)

ດາວິດຊັກຂວນອິສຣາເອນວ່າ “ຢາກຈະໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍຟັງພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະອົງ” ດ.ຣ ຊາໂລ ສະແຕນລີ ໄດ້ແປຄໍາວ່າຟັງສຽງຂອງພຣະອົງວ່າ ““ຄົນຟັງສຽງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງໃຊ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຄືກັບ ຕອນເຊົ້າຂອງວັນອາທິດ”” ເພິ່ນໝາຍຄວາມວ່າມີຊີວິດໃນໂບດໃນວັນອາທິດແນວໃດຕ້ອງມີຊີວິດນອກໂບດດັ່ງນັ້ນ ແມ່ນທາດແທ້ ຫລືໝາກຜົນຂອງຜູ້ນະມັສການທີ່ແທ້ຈິງ.

ເອຊາຢາເວົ້າວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, ““ປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ອ້າງວ່ານະມັສການເຮົາ ແຕ່ຄໍາເວົ້າຂອງພວກເຂົາໄຮ້ຄວາມໝາຍ ແລະຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາກໍ່ສຸມຢູ່ທີ່ອື່ນ ຄວາມເຊື່ອຖືຂອງພວກເຂົາບໍ່ມີຫຍັງ ແຕ່ເປັນກິດເກນແລະຮິດຄອງຂອງມະນຸດ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ທ່ອງຂຶ້ນໃຈເທົ່ານັ້ນ”” (ເອຊາຢາ 29:13).

ຢ່າໃຫ້ສິ່ງນີ້ເກີດກັບເຮົາ.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 13
ຂອບພຣະຄູນໃນຄວາມຮັກອັນໝັ້ນຄົງ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ເພງສັຣເສີນ 118
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ:** ເພງສັຣເສີນ 118
- ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້** ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າເຮົາມີເຫດຜົນທີ່ຈະຂອບພຣະຄູນ.
- ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:** ຈະຕອບຂອບພຣະຄູນທີ່ພຣະອົງມີຄວາມຮັກອັນໝັ້ນຄົງແນວໃດ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເພື່ອຊອກຫາເຫດຜົນໃນການຂອບພຣະຄູນ

ຄຳນຳ

ບົດເພງສັຣເສີນບົດນີ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ພາກັນຮ້ອງເພື່ອຍ້ອງຍໍຂອບພຣະຄູນພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຈາກການຖືກກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງຂອງພວກສັຕຣູ, ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍເຂົາໃຫ້ມີຊັຍເມື່ອເຂົາຄິດວ່າຈະເສັຍຊັຍແລ້ວ.

ອ້ອນວອນຂອບພຣະຄູນດ້ວຍສູງເພງ (ເພງສັຣເສີນ 118:1-4).

1. ເລືອກເອົາສອງຄົນໃນຫ້ອງຮຽນມາຍືນຕໍ່ໜ້າຫ້ອງຮຽນ ໂດຍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງຊື່ທ່ານ"ກ" ມີລູກຊາຍເປັນວັຍ ລຸ້ນຂັບຣິດຕຳກັນກັບລູກຊາຍຜູ້ທີສອງຊື່ທ່ານ"ຂ" ແລ້ວເລົ່າເຣື່ອງອຸປະຕິເຫດໃນບົດຮຽນໃຫ້ນັກຮຽນຟັງ ໂດຍເອົາທ່ານ"ກ" ແລະ ທ່ານ"ຂ" ເປັນຕົວລະຄອນ ທີ່ຕໍ່ສູ້ຄະດີກັນມາເປັນເວລາສີ່ປີ. ລົງທ້າຍດ້ວຍທັງ ສອງຄົນເປັນອ້າຍນ້ອງຮ່ວມທ້ອງກັນ, ຄະດີຖືກຍົກເລີກ ເມື່ອອ້າຍນ້ອງພົບກັບ ທັງສອງຄົນອ້ອນວອນ ຂອບພຣະຄູນນຳກັນ ແຕ່ຕ່າງກັນ. 1: ທ່ານ"ກ" ຂອບພຣະຄູນທີ່ຄະດີຜ່ານພື້ນໄປແຖມຍັງໄດ້ນ້ອງຊາຍ ອີກຄົນມາອີກ. 2: ທ່ານ"ຂ" ອ້ອນວອນຂອບພຣະຄູນທີ່ໄດ້ພໍ້ແລະອ້າຍມາເປັນຄອບຄົວດຽວກັນ.

2. ເພງສັຣເສີນ 118 ແມ່ນຮ້ອງປະສານສູງເພື່ອໂມທະນາພຣະຄູນເປັນການສເລີມສລອງຊັຍນະຊະ ແຕ່ການຮ້ອງເພງເປັນການຍ້ອງຍໍພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງເມດຕາສົງສານຢູ່ຕລອດການ. ທຸກຄົນພາກັນມາທີ່ພຣະ ວິຫານເພື່ອສລອງເທສການແຫ່ງຊັຍຊະນະ ແລະເພງນີ້ນຳໂດຍກະສັດດາວິດເອງ.

ຖືກຊຸ່ເຂັ້ມຕົກຢູ່ໃນອັນຕະຣາຍ (ເພງສັຣເສີນ 11: 5-14).

1. ດາວິດມີເຫດຜົນໃນການຮ້ອງເພງສັຣເສີນຄັ້ງນີ້ ເພາະວ່າພວກສັຕຣູໄດ້ບຸກເຂົ້າໂຈມຕີແລະປອງຂ້າເພິ່ນ ແລະທະຫານຂອງເພິ່ນກໍ່ອອນກຳລັງລົງຈົນເກືອບຈະພ່າຍແພ້ສົງຄາມແລ້ວ ແຕ່ເມື່ອເພິ່ນຮ້ອງຫາ

ພຣະເຈົ້າເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງຊ່ອຍເພິ່ນຈົນໄດ້ຊັຍຊະນະ ເພິ່ນຈຶ່ງຮ້ອງເພງສັຣເສິນນີ້ ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຮືອງນີ້ສອນໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າ ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊ່ອຍເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກການຊູ່ ເຂັ້ນອັນໃດອັນນຶ່ງ ເຊັ່ນບັນຫາຄອບຄົວ, ບັນຫາຂາດເຂີນ, ບັນຫາທາງກົດໝາຍ ແລະອື່ນໆເຮົາຄວນຮຽນ ເອົາແບບຢ່າງຂອງດາວິດໂດຍນຳເອົາຄອບຄົວຂອງເຮົາເຂົ້າໂບດເພື່ອຂອບພຣະຄຸນ.

2. ດາວິດຮ້ອງຫາພຣະເຈົ້າຍາມທຸກຮ້ອນ “ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຮ້ອງຫາໃນຍາມທຸກຮ້ອນເຂັ້ນໃຈ ພຣະອົງຊົງ ຕອບຄຳຮ້ອງຂໍ ແລະປົດປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນ” (ຂໍ້ 5). ເປັນຄຳສາຣະພາບວ່າ ດາວິດລາງເທື່ອກໍໄດ້ປະຖິ້ມພຣະ ເຈົ້າ ແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະຖິ້ມດາວິດ ແຕ່ເມື່ອດາວິດຮ້ອງຫາເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອພຣະເຈົ້າກໍຊົງ ຊ່ອຍ. ລາງເທື່ອເຮົາກໍເປັນຄືດາວິດ ແຕ່ເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຊ່ອຍດາວິດແນວໃດ ພຣະອົງກໍຈະ ຊ່ອຍເຮົາ ແນວນັ້ນ ຫາກເຮົາຍອມຮ້ອງຫາພຣະອົງ.

ເພງແຫ່ງຊັຍຊະນະ (ເພງສັຣເສິນ 118:15-21).

1. ດາວິດໄດ້ຊັກຊວນປະຊາຊົນເຂົ້າໃນພຣະວິຫານເປັນແບບເທສການແຫ່ງຊັຍຊະນະເພື່ອຖວາຍບູຊາ, ເພື່ອຮ້ອງເພງສັຣເສິນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຫຍໍ້ຫຍັນຫລືເຍາະເຍີ້ຍສັດຕູແຕ່ປະການໃດ (ອ່ານ 15-21).
2. ເມື່ອເຮົາສັນເສິນຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຄວນຣະວັງຢ່າເຮັດຄືພວກຟາຣີຊາຍ (ອ່ານ ລູກາ 18:11-12)
3. ສັງເກດ ຂໍ້ 22 ທີ່ເວົ້າວ່າ “ທົນທີ່ນາຍຊ່າງໄດ້ໂຍນຖິ້ມແລ້ວ ເພາະຖືວ່າໄຮ້ຄ່າ ກໍກາຍເປັນທົນເສົາເອກ ສຳ ຄັນກວ່າໝູ່ໝົດ” ຂໍ້ນີ້ແມ່ນພວກຜູ້ທຳນວາຍແນໃສ່ພຣະເຢຊູຜູ້ຊົງຖືກປະຕິເສດ ແລະກໍກາຍເປັນເອກ ໃນ ໂລກ.

ຄຳຖາມ:

1. ທ່ານເຄີຍມີບັນຫາອັນໃດອັນນຶ່ງໃນຊີວິດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອບໍ່? ເຮັດແນວໃດທ່ານຈຶ່ງພົ້ນໄດ້?
2. ຫາກພົບເຫັນເພື່ອນທີ່ພົບກັບບັນຫາທ່ານຈະແນະນຳແນວໃດ?
3. ວັນນີ້ທ່ານຈະຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າແນວໃດ?

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນອິສເຕີ

ເຫັນແລ້ວຈຶ່ງເວົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 20:1-18

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 20:1-18

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້ ການຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ບົ່ງບອກວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອໃຫ້ເຮົາເປັນພະຍານວ່າພຣະອົງຊົງຄືນແລ້ວ

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານຮູ້ຈັກວ່າພຣະເຢຊູຊົງຄືນພຣະຊົນ, ທ່ານໄດ້ບອກຜູ້ອື່ນບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຮຽນຮູ້ເລື່ອງຂອງນາງມາຣີອາເຫັນພຣະເຢຊູຊົງຄືນມາສົມທົບກັບການທີ່ທ່ານຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງພຣະຊົນຢູ່.

ຄຳນຳ

ການບັກທົກຂອງໂຢຮັນຕອນໄດ້ເນັ້ນໜັກໃນເລື່ອງຂອງນາງມາຣີອາຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດໄລ່ຜິເຈັດໂຕທີ່ເຂົ້າສົງນາງ ເມື່ອຜິທັງເຈັດອອກຈາກນາງແລ້ວນາງກໍອາສາຕິດຕາມຮັບໃຊ້ພຣະເຢຊູຢ່າງສຸດອິກສຸດໃຈ.

ນາງມາຣີອາອິດໄວ້ບໍ່ໄດ້ (ໂຢຮັນ 20:1)

1. ເລົ່າເລື່ອງຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ນຶ່ງໄປທ່ຽວຫລັ້ນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເມື່ອລາວໄດ້ເຫັນອຸບໂມງຫວ່າງເປົ່ານັ້ນ ແລ້ວລາວກໍຢາກກັບບ້ານໄວກວ່າກຳນົດ ເພື່ອຈະເອົາເລື່ອງນີ້ໄປເວົ້າໃຫ້ຜູ້ອື່ນຟັງ.
2. ເລົ່າຊີວິດເບື້ອງຫລັງຂອງນາງມາຣີອາ ເປັນຄົນຖືກຜິເຈັດໂຕເຂົ້າສົງຮ່າງລາວ (ລູກາ 8:2) ເມື່ອລາວຖືກຂ່ອຍໃຫ້ພົ້ນແລ້ວລາວກໍສັມກໃຈຕິດຕາມຮັບໃຊ້ພຣະເຢຊູ ດ້ວຍການຮູ້ບຸນຄຸນ.
3. ນາງມາຣີອາແລະພວກຜູ້ຍິງເປັນຫວ່ງຍ້ານສົບພຣະເຢຊູບໍ່ຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ຢ່າງດີ ພວກນາງຈະອິດຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ດັ່ງນັ້ນພວກນາງຈະໄປເພື່ອໄປບົວຣະບັດສົບພຣະເຢຊູ.

ເຫັນອຸບໂມງຫວ່າງເປົ່າ (ໂຢຮັນ 20:2-10).

1. ດ້ວຍຄວາມຕື່ນຕົກໃຈນາງຈຶ່ງແລ່ນໄປຫາຊີໂມນແລະສາວິກຜູ້ອື່ນທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກແພງນັ້ນ ແລ້ວເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ເຂົາໄດ້ເອົາສົບຂອງ ພຣະອາຈານອອກຈາກອຸບໂມງແລ້ວ ແລະພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າເຂົາເອົາໄປໄວ້ທີ່ໃດ?” ເປໂຕກັບສາວິກຄົນອື່ນນັ້ນຈຶ່ງພາກັນອອກມາເຖິງອຸບໂມງ” (ຂໍ້ 2-3). ເລື່ອງນີ້ສອນເຮົາຢ່າຟ້າວກະວົນກະວາຍ ເມື່ອບໍ່ຮູ້ແນ່ນອນຢ່າຟ້າວໄປຕູ່ໃສ່ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງ.

2. ພວກສາວິກຈຶ່ງສັງເກດພາຍນອກອຸບໂມງ ສ່ວນເປໂຕມາຮອດຕາມຫລັງແຕ່ເລັ່ງເຂົ້າໄປໃນອຸບໂມງເລີຍ (ຂໍ້ 6). ຈາກນັ້ນສາວິກອື່ນກໍເຂົ້າໄປເໝືອນກັນແລະໄດ້ກວດສອບເຫັນວ່າ “ຜ້າປົກພຣະສຽນຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ກອງຢູ່ກັບຜ້າອື່ນ ແຕ່ພັບໄວ້ຕ່າງຫາກ” (ຂໍ້ 7).

3. ເລົ່າເຮືອງລາຊະໂຣຄົນມາຈາກຕາຍນັ້ນ ແມ່ນລາຊະໂຣໄດ້ຍ່າງອອກມາທັງມີຜ້າພັນໂຕຢູ່ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງບອກໃຫ້ເຂົາແກ້ຜ້າພັນໂຕອອກ (ໂຢຮັນ 11:44) ດ້ວຍເຫດນີ້ສາວິກຈຶ່ງພິສູດໄດ້ວ່າບໍ່ແມ່ນຜູ້ໃດລັກເອົາສົບພຣະເຢຊູໄປ ຖ້າເຂົາລັກເອົາໄປເຂົາຄົງບໍ່ມີເວລາມາແກ້ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ແລະພັບຜ້າພັນຫົວຢ່າງນີ້.

ມາຣິອາພົບກັບພຣະເຢຊູ (ໂຢຮັນ 20:11-16).

1. ເທວະດາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າສອງອົງ ແຕ່ າງບໍ່ຮູ້ວ່າທັງສອງແມ່ ເທວະດາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຈຶ່ງເກີດມັກກາ ສີ ທະ າກ ວ່າ “ າງເອີຍ, ເຈົ້າຮ້ອງໄຫ້ເຮັດຫຍັງ”

2. ພຣະເຢຊູທີ່ກ່າວກັບນາງວ່າ “ນາງເອີຍ, ເຈົ້າຮ້ອງໄຫ້ເຮັດຫຍັງ ເຈົ້າຊອກຫາຜູ້ໃດ?” (ຂໍ້ 15).

3. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວກັບນາງວ່າ “ມາຣິອາເອີຍ,” (ຂໍ້ 16ກ). ເມື່ອພຣະອົງຮ້ອງອອກຊື່ຂອງນາງນັ້ນໄດ້ດຶງຄວາມສົນໃຈຂອງມາຣິອາຫລາຍຂຶ້ນໂດຍກາ ຫລຽວເບິ່ງພຣະເຢຊູ ແລ້ວຈຶ່ງຮູ້ວ່າແມ່ ພຣະອົງ ເມື່ອເຫັນພຣະອົງແລ້ວ າງຈຶ່ງເວົ້າກັບພຣະເຢຊູເປັນພາສາເຮັບເຮືວ່າ “ຮັບໂບນີ” ແປວ່າ ພຣະອາຈານ (ຂໍ້ 16ຂ).

ມາຣິອາດີໃຈທີ່ເຫັນພຣະເຢຊູ (ໂຢຮັນ 20:17-18).

1. “ຢ່າໜ່ວງດົງເຮົາ ເພາະເຮົາບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແຕ່ເຈົ້າຈຶ່ງໄປຫາພວກພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ ແລະບອກເຂົາວ່າ ເຮົາຈະຂຶ້ນເມືອຫາພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະພຣະບິດາຂອງທ່ານ” (ຂໍ້ 17ກ).

2. “ນາງມາຣິອາມັກດາລາຈຶ່ງໄປບອກຂ່າວນີ້ກັບພວກສາວິກວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ” ແລະໄດ້ບອກເຂົາວ່າພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ແກ່ຕົນ” (ຂໍ້ 18).

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌